

Informacje

Nr 153

Stowarzyszenia Geodetów Polskich w Bydgoszczy

Styczeń 2015 roku

... Nowy 2015 Rok w zimowej szacie ...

Z pracy Zarządu Oddziału

Zebranie Zarządu Oddziału Stowarzyszenia Geodetów Polskich w Bydgoszczy

W dniu 5 stycznia 2015 roku miało miejsce zebranie Zarządu Oddziału SGP w Bydgoszczy. Prezes oddziału *Bolesław Krystowczyk* otwierając zebranie złożył obecnym życzenia wszelkiej pomyślności w życiu rodzinnym i zawodowym, „*bo połowę naszego życiowego czasu pracujemy. Życzę dużo zdrowia, aby nasze zamierzenia w roku 2015 mogły się spełnić*”. Rok 2014 przyniósł pewną poprawę notowań zarobków geodetów województwa kujawsko-pomorskiego. Prezes *Krystowczyk* wniósł toast za pomyślność zawodową i szczęście osobiste wszystkich geodetów w rozpoczynającym się roku.

Henryk Siuda;

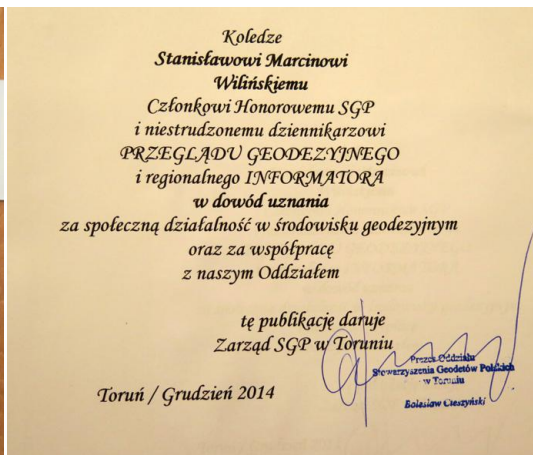

Prof. Edward Kujawski, Jarosław Kaszewski, Robert Cieszyński

W zebraniu uczestniczyli: *Ryszard Krzyżanowski, Robert Cieszyński, Stanisław Marcin Wiliński, Krzysztof Narewski, Urszula Tomczak, Ryszard Cieszyński, Jarosław Kaszewski, Henryk Siuda, Bolesław Krystowczyk, prof. Edward Kujawski, Bożena Żarna, Stefan Ciesielski, Bolesław Cieszyński.*

Gratulacje Stanisławowi Marcinowi Wilińskiemu składa Bolesław Cieszyński;

... tekst dedykacji ...

Bolesław Cieszyński Prezes Stowarzyszenia Geodetów Polskich w Toruniu przybył na zebranie po to, aby złożyć życzenia i gratulacje *Stanisławowi Marcinowi Wilińskiemu* na osiemdziesięciolecie urodzin. Jubilat obdarzony kwiatami i upominkiem w postaci albumu przedstawiającego Toruń między wojnami, podziękował za pamięć i życzliwość toruńskiego środowiska geodetów.

Przechodząc do spraw bieżącej działalności organizacyjnej *Bolesław Cieszyński* poinformował o stanie spraw związanych z przeprowadzeniem regionalnego zjazdu geodetów Pomorza i Kujaw w 2015 roku. Chcąc, zgodnie z wcześniejszą deklaracją, zorganizować spotkanie geodetów całego województwa. Prezydium Zarządu Oddziału SGP w Toruniu chce, aby zjazd dwudniowy odbyć 30-31 sierpnia, lub 13-14 września br. Od dawna noszą się z zamiarem odbycia spotkania na zamku w Dobrzyniu. Trwałoby ono od soboty rana do niedzieli wieczór. Ten zamiar nie będzie mógł dojść do skutku, bo wcześniejsze ustalenia z dyrektorem zamku Piotrem Kwiatkowskim, mówiące o koszcie od osoby w wysokości 220

złoty, podczas ostatniej rozmowy uległy zmianie. Odpłatność za jedną osobę została podniesiona do 280 złotych, co toruńskie Prezydium SGP uznało za niemożliwe do przyjęcia.

Podjęto już dalsze starania o znalezienie innego miejsca na zjazd. Jednym z nich jest ośrodek rolniczy w Przysieku. Bierze się pod uwagę możliwość zorganizowania zjazdu w ośrodku wypoczynkowym na Pojezierzu Brodnickim. Mimo trudności SGP w Toruniu ten zjazd chce zorganizować.

Kończąc wystąpienie **Bolesław Cieszyński** złożył propozycję odbycia zebrania przedstawicieli SGP w Bydgoszczy i Toruniu, w terminie, który zaproponują geodeci bydgoscy

Stefan Ciesielski, Ryszard Krzyżanowski;

Ryszard Cieszyński, Bożena Żarna

Bolesław Krystowczyk podziękował za wypowiedź i zaproszenie do wspólnego zebrania **Bolesławowi Cieszyńskiemu**, zapewniając, że spotkanie takie odbędzie się w terminie, jaki zostanie ustalony dzisiaj. Sprawozdanie z działań podejmowanych w bydgoskim oddziale SGP w 2014 roku przedstawił prezes **Bolesław Krystowczyk**, proponując, aby stanowiło ono relację z wykonania zadań przyjętych do planu pracy w okresie sprawozdawczym. Okres ten obejmuje także czwarty kwartał 2013 roku.

Kolejny zeszyt „Informacji” przeglądają: Krzysztof Narewski, Urszula Tomczak;

Bolesław Krystowczyk, Henryk Siuda

Forum biznesowe było imprezą interesującą, ale „nie wynikło z tego spotkania szefów firm geodezyjnych województwa nic konstruktywnego”. Mimo zastrzeżeń, z całą pewnością impreza była pożyteczna.

Uroczyste spotkanie opłatkowe, w którym wielu członków Zarządu Oddziału uczestniczyło **Bolesław Krystowczyk** uznał za w pełni udane. Mieliliśmy wtedy interesujące wystąpienie Jerzego Chylewskiego, poświęcone jego wieloletniej pracy w Nigerii.

Marcowy wypad na narty w góry nie doszedł do skutku, czego powodem był brak zainteresowania wspólnym wyjazdem. **Henryk Siuda** tak uzasadniał niezorganizowanie tego wyjazdu: „Zainteresowanie rozsypało się, bo nie ma parcia, aby geodeci byli wspólnie na wypoczynku zimowym”. Parę lat temu grupa narciarska spośród geodetów przekraczała czterdzieści osób. Warunki do wypoczynku i rekreacji narciarskich u nas się poprawiły i są lepsze niż po stronie słowackiej Tatr. „Aby doszło do wyjazdu musi być grupa osób zainteresowanych wspólnym wypoczynkiem, a tego ostatnio u nas brak”.

Bal geodetów 2014 wzbudził znaczne zainteresowanie, o czym świadczy udział w nim osiemdziesięciu osób. Prezes **Bolesław Krystowczyk** uznał, że zabawa była bardzo udana i dodał, że w tym roku bal

organizuje Zenon Miętkiewicz. W tym roku geodeci spotykają się 6 lutego w kawiarni „Telimena”, gdzie do ich dyspozycji będzie dobra orkiestra, a osoby z innych miast mogą skorzystać z noclegu.

Bolesław Krystowczyk, Henryk Siuda;

Prof. Edward Kujawski, Jarosław Kaszewski

Spotkanie przedstawicieli Zarządów SGP w Bydgoszczy i w Toruniu odbyło się w Bydgoszczy w marcu. Stanowiło okazję do omówienia dużo ważnych spraw dla członków obu oddziałów. Prezes *Krystowczyk* uznał, że współpraca „*między nami zacieśnia się*”, a zaproponowane przez *Bolesława Cieszyńskiego* spotkanie zostanie włączone do planu pracy bydgoskiego oddziału.

Bolesław Cieszyński;

Prezes Bolesław Krystowczyk otwiera zebranie, obok Henryk Siuda, prof., Edward Kujawski, Jarosław Kaszewski

Spotkanie z przedstawicielami firmy <Geomatyka> na temat oprogramowania nie doszło do skutku, a według *Jarosława Kaszewskiego* powodem był brak realnego zainteresowania osób, które wcześniej propozycję spotkania o charakterze konsultacyjnym postulowały.

Ryszard Cieszyński, Bożena Żarna, Krzysztof Narewski, Urszula Tomczak, Bolesław Cieszyński, *przemawia* Bolesław Krystowczyk, Robert Cieszyński, Henryk Siuda

Robert Cieszyński odnosząc się do *spotkania biznesowego* stwierdził, że ma odmienną ocenę skutków tego spotkania niż ta wyrażona przez *Bolesława Krystowczyka*. Uznał, że nie poszło ono na marne, a geodeci uczestniczący w spotkaniu zdali sobie sprawę, szczególnie po rozpoczęciu w województwie prac modernizujących ewidencję gruntów i budynków, że: „*nie taki diabeł straszny jak go malują*”. Dodał, że unijne środki finansowe, których uzyskanie rysuje się bardzo realnie, będą mogły być

dostępne dla małych firm geodezyjnych naszego województwa tylko wtedy, jeśli zdecydują się one na połączenie swego potencjału wykonawczego. Porozumiewające się firmy geodezyjne powinny zapraszać do wspólnej pracy, na czas wykonania dużych zadań, informatyków.

Zarząd województwa wiele swoich decyzji, również dotyczących łożenia pieniędzy na zadania, które rozwijają potencjał poszczególnych branż, konsultuje ze środowiskami zawodowymi. Zainteresowanie takie władz województwa winniśmy dostrzegać, doceniać i wspierać. Na tym środowisko geodezyjne może sporo zyskać.

Noworoczny toast wznosi Bolesław Krystowczyk, obok Henryk Siuda;

Przemawia Bolesław Cieszyński

Nawiązując do wypowiedzi Przewodniczącego Zarządu Związków Powiatów Województwa *Zbigniewa Jaszczuka* wydrukowanej w grudniowym zeszycie „Przeglądu Geodezyjnego” *Robert Cieszyński* mówił o dużej roli *Bolesława Cieszyńskiego* w pozyskaniu przychylności Marszałka Województwa do zadania, jakim jest realizowana obecnie w województwie kujawsko-pomorskim modernizacja ewidencji gruntów i budynków. Potrzebne jest szerokie wspieranie przez organizacje społeczno-zawodowe działań administracji. Znaczny obszar działań Stowarzyszenia Geodetów Polskich powinien objąć wspieranie prac przyspieszających zmianę map analogowych na cyfrowe. Wystąpienie kończyły podziękowania za trafne odczytywanie przez Zarządy SGP w Bydgoszczy i Toruniu tych potrzeb.

Bolesław Krystowczyk podziękował za interesujące uwagi i treści wystąpienia wojewódzkiego inspektora nadzoru geodezyjnego i kartograficznego.

„Za pomyślność”: Bolesław Cieszyński, Stanisław Marcin Wiliński; Ryszard Cieszyński, Bożena Żarna, Krzysztof Narewski, Urszula Tomczak, Bolesław Cieszyński

Bolesław Cieszyński uznał, że byłoby dobrze, aby na wspólnym posiedzeniu zarządów można było omówić i przyjąć „honorowy cennik”, bowiem taki dokument funkcjonuje nieobowiązuco, ale jako pewna wskazówka, w wielu województwach. Odpowiedź na pytanie o możliwość wprowadzenia do porządku obrad spotkania toruńskiego takiego punktu wymaga pewnego zastanowienia. Można by powołać kilkusobowy zespół, który przygotuje materiał do dyskusji.

W Toruniu podjęto przeprowadzenie kursu na zawodowe uprawnienia geodezyjne i kartograficzne. Na pierwsze spotkanie konsultacyjne, które odbędzie się w dniach 21-24 stycznia br. są wolne miejsca. **Bolesław Krystowczyk** podziękował za wypowiedź i zaproponował kontynuowanie omawiania działań prowadzonych przez SGP w Bydgoszczy w poprzednim roku.

Stanisław Marcini Wiliński, Bolesław Krystowczyk;

Jarosław Kaszewski

Turniej piłki nożnej geodetów odbył się w kwietniu, głównie dzięki wysiłkowi *Sławomira Wnuka*. Było to udane wydarzenie, w którym uczestniczyło wiele rodzin geodezyjnych.

Seminarium na temat nowych uregulowań prawnych w geodezji odbyło się i było imprezą pożyteczną.

Regionalny zjazd geodetów Pomorza i Kujaw odbył się i był imprezą udaną i pożyteczną.

Splyw kajakowy geodetów zorganizowali geodeci koła SGP we Włocławku.

XX ogólnopolskie regaty żeglarskie geodetów stanowiły imprezę wysoce udaną, a ich przebieg był zrelacjonowany na łamach „Przeglądu Geodezyjnego”.

Zebrania Zarządu Oddziału odbywały się zgodnie z planem pracy na 2014 rok.

Szkolenie dla pracowników administracji zostało przeprowadzone.

Spotkanie oplatkowe odbyło się, a swoje zainteresowania historią prezentował gościom wieczoru *Jerzy Szwankowski* geodeta powiatowy w Tucholi.

W przekonaniu *Bolesława Krystowczyka* plan pracy w okresie rozliczeniowym został zrealizowany w stopniu zadowalającym.

Bolesław Krystowczyk;

Prof. Edward Kujawski

Sprawy finansowe oddziału roku 2014 omówił skarbnik *Jarosław Kaszewski*. Uznał on, że gospodarka

finansowa oddziału była właściwa, choć wpływy były niższe o cztery tysiące złotych niż wydatki. Opłacanie składek było niższe o 2.6 tysiące złotych niż w roku 2013; jest ono w pełni zadowalające jedynie w Kole SGP włocławskim. Zwrócono uwagę na brak aktualnej listy członków Stowarzyszenia, co utrudnia ściągalność składek. *Henryk Siuda* uznał, że dla poprawy ściągalności składek niezbędne jest przeorganizowanie sposobu zbierania składek. *Ryszard Krzyżanowski*: „*musimy wywołać pewien reżim ściągania składek*”. *Jarosław Kaszewski* dodał, że wpłaty na konto nie stanowią problemu, ale brak kompletnej listy członków, która jest pierwszym warunkiem identyfikacji opłacania składek, utrudnia uzyskanie pożądanego poziomu ściągalności składek.

Podsumowując wymianę zdań na temat gospodarki finansowej oddziału *Bolesław Krystowczyk* uznał ją za bardzo dobrą.

Stanisław Marcin Wiliński;

Prof. Edward Kujawski, Jarosław Kaszewski, Robert Cieszyński, Stefan Ciesielski, Ryszard Krzyżanowski

Do planu pracy na 2015 r. Stowarzyszenia Geodetów Polskich w Bydgoszczy zostały zaproponowane i przyjęte następujące zadania.

Olimpiada Wiedzy Geodezyjnej i Kartograficznej organizowana razem z Zespołem Szkół Budowlanych w Bydgoszczy w kwietniu. Zakwaterowanie jej uczestników jest przewidziane w obiektach *Zawiszy*. SGP przeznaczyło na koszty przedsięwzięcia 1000 złotych, a o upominki ma zadbać firma *Gemat*. W szkole za organizację odpowiadają Beata Startek nauczycielka zawodu i Małgorzata Popielewska dyrektor szkoły.

Drugie ogólnopolskie regaty żeglarskie geodetów, w dniach 4-6 września 2015 roku na wodach Jeziora Koronowskiego, kierowane przez *Bolesława Krystowczyka*.

Prof. Edward Kujawski, Jarosław Kaszewski;

Krzysztof Narewski

Bal geodetów 2015 przewidziany w dniu 6 lutego 2015; za organizację odpowiada Zenon Miętkiewicz.

Turniej piłki nożnej geodetów w dniach 30-31 maja, pod kierownictwem Sławomira Wnuka.

Seminarium: obsługa budowy mostu przez Brdę na Trasy Uniwersyteckiej w Bydgoszczy, w dniu 4 maja 2015 roku. Wykład wygłosi Romuald Kosieniak.

Spływ kajakowy zorganizują w maju członkowie koła SGP we Włocławku.

Uroczyste spotkanie geodetów 2015 odbędzie się 18 grudnia 2015 roku.

Spotkanie przedstawicieli zarządów SGP Bydgoszczy i Torunia w dniu 2 marca 2015 roku, w Toruniu.

Szkolenia: dla pracowników administracji w czerwcu; dla wykonawców: w październiku 2015 roku.

Bolesław Krystowczyk, Henryk Siuda

W roku 2016 przypada siedemdziesięciolecie działalności SGP w Bydgoszczy. *Bolesław Krystowczyk* poddał pod rozagę członków Zarządu Oddziału możliwość połączenia obchodów jubileuszowych z wyjazdowym zebraniem Zarządu Głównego Stowarzyszenia Geodetów Polskich. Obecni tę propozycję przyjęli do realizacji.

Zamykając posiedzenie Zarządu prezes *Bolesław Krystowczyk* podziękował wszystkim za przybycie i aktywny udział w dyskusji.

Stanisław Marcin Wiliński

Konferencja katastralna w Kaliszu

Siedemnasta kaliska konferencja katastralna, zwołana na 11 i 12 września 2014 roku, toczyła się pod hasłem „Ocena zmian wprowadzonych nowymi uregulowaniami prawnymi”.

Obecnych powitał, w imieniu organizatorów, Jan Cegła prezes Stowarzyszenia Geodetów Polskich w Kaliszu, dodając: „Nasza konferencja nie gromadzi zawsze dwustu uczestników, ale dbamy o to, aby odbywała się systematycznie, bo uregulowania prawne ulegają ciągłym modyfikacjom, które powodują potrzebę jej kontynuowania”. Ze szczególną serdecznością była witana młodzież kaliskiej szkoły geodezyjnej, bo „w niej przyszłość naszej geodezji, a także Stowarzyszenia”. O otwarciu konferencji został poproszony Stanisław Cegielski Prezes Stowarzyszenia Geodetów Polskich.

Stanisław Cegielski, Kazimierz Bujakowski;

Prof. Andrzej Hopfer

Otwierając konferencję Stanisław Cegielski wyraził zadowolenie z wprowadzenia do niej tematyki ostatnich uregulowań, jakim zostało poddane prawo geodezyjne. Wyraził radość z obecności „z nami” Głównego Geodety Kraju Kazimierza Bujakowskiego, „którego serdecznie witam”.

Jan Cegła wita uczestników Konferencji; ... uczniowie szkoły geodezyjnej w Kaliszu uczestnikami Konferencji Katastralnej ...

W wystąpieniu wprowadzającym prezes Stanisław Cegielski przypomniał, że tegoroczna konferencja naukowo-techniczna jest dziełem Stowarzyszenia Geodetów Polskich: Oddziału w Kaliszu oraz Sekcji Geodezji, Katastru i Gospodarki Nieruchomościami, a także Komitetu Geodezji PAN Sekcja Informacji i Gospodarki Przestrzennej. Konferencja zarysuje ocenę relacji zachodzących między przepisami prawa dotyczącymi ewidencji gruntów, a ich wpływem na pracę administracji geodezyjnej i wykonawstwa. To aktualny i żywo dyskutowany problem po nowelizacji ustawy *Prawo geodezyjne i kartograficzne* przepisami obowiązującymi po 12 lipca 2014 roku.

Konferencje z cyklu *kataster nieruchomości* mają długą tradycję sięgającą roku 1986. Prezentowane na tym forum referaty nie były cenzurowane, a swoboda wypowiedzi ograniczana. „*Celem naszych konferencji jest swobodna wymiana poglądów i ocena obowiązujących przepisów*”.

... reprezentacja szkoły geodezyjnej w Kaliszu na Konferencji ...

Prezes Stanisław Cegielski otwiera XVII Konferencję ...

Nowe uregulowania, o dużym zasięgu, wywołują znaczny niepokój środowisk geodetów wykonujących prace oraz usługi geodezyjne i kartograficzne, jak i geodetów, pracujących w organach samorządowych. Jednym z powodów jest niewystarczające ich przygotowanie na przyjęcie zmian i nowych przepisów, które dotyczą zgłaszania prac, licencji na wykorzystanie udostępnionych danych zasobu oraz naliczanie opłat za udostępnione dane.

Wystąpienia powitalne gości Konferencji: Daniela Sztandery ...

... Kazimierza Bujakowskiego

Kataster nieruchomości, będący rejestrem publicznym stanowi niezbędne narzędzie do prawidłowego funkcjonowania państwa i osiągnięcia jego strategicznych celów. Dlatego państwo winno gwarantować, że zawarte w katastrze informacje są: „*wiarygodne, aktualne, łatwo dostępne dla użytkowników, odpowiednie dla konkretnych potrzeb pod względem treści informacyjnej, dostatecznie dokładne w zależności od zastosowań, kompletne w sensie obszaru i zakresu treści danego systemu*”. Kataster

wymaga właściwego prowadzenia, co oznacza, że powinien posiadać wszystkie informacje nakazane prawem, gdyż stanowi referencyjną bazę dla innych rejestrów publicznych i daje podstawę do podjęcia działań związanych z rozwojem gospodarki narodowej. Aby tak się działo „*potrzebne są ogromne środki*”. Na konferencjach katastralnych mówiono o tych sprawach wielokrotnie i padały propozycje wprowadzenia odpisu od podatków na prace związane z prowadzeniem ewidencji gruntów i budynków, co skutkowałoby zwiększonymi o 20 do 30 procent wpływami z podatków. Mówił o tym nieżyjący już Edward Mecha. „*Sądzę, że trzeba o tym mówić głośno, bo luka budżetowa obecnie jest ogromna*”.

Rafał Piętka *dziękuje za zaproszenie na Konferencję;* Prof. Andrzej Hopfer, Stanisław Cegielski

Stanisław Cegielski przypomniał, że Stowarzyszenie Geodetów Polskich opowiedziało się, w uchwale XXXVIII Zjazdu SGP w czerwcu 2013 roku, za tym, aby: podział nieruchomości oraz scalenie i podział nieruchomości; gleboznawcza klasyfikacja gruntów; rozgraniczenie gruntów pod wodami; geodezyjna obsługa procesów inwestycyjnych; zmiany właściwości organu przeprowadzającego rozgraniczenie z wójta (burmistrza, prezydenta) na starostę znalazły się w ustawie *Prawo geodezyjne i kartograficzne*. Takie rozstrzygnięcie, choć bardzo trudne do przeprowadzenia pozwoliłoby uprościć wiele ważnych, dla obywateli i geodetów, spraw administracyjnych.

Stanisław Cegielski *podczas wystąpienia programowego ...;*

Rafał Piętka, Stanisław Zaremba, Waldemar Sztukiewicz, Dariusz Pągowski

Prezes uznał, że musi być opracowane nowe prawo geodezyjne, bowiem kolejne nowelizacje istniejącej ustawy stają się już nieracjonalne. Właściwe rozwiązywanie „*pojawiających się problemów domaga się dobrej współpracy Głównego Urzędu Geodezji i Kartografii ze Stowarzyszeniem Geodetów Polskich oraz całym środowiskiem zawodowym geodetów. Spraw do załatwienia mamy dużo*”. Dlatego „*liczymy nie tylko na prezentację referatów, ale również na dyskusję i konstruktywne wnioski, które powinny być*

wykorzystane przy opracowaniu nowego prawa geodezyjnego”.

W imieniu komitetu organizacyjnego i rady programowej konferencji *Stanisław Cegielski* przedstawił zaproszonych gości: *Kazimierza Bujakowskiego* Głównego Geodetę Kraju; *Daniela Sztandera* wiceprezydenta Kalisza; *Andrzeja Dolnego* Wicestarostę Kaliskiego; *Jerzego Solona* dyrektora Rady Federacji Stowarzyszeń Naukowo-Technicznych NOT w Kaliszu; *Witolda Radzio* Radcę Prezesa GUGiK; *Urszulę Juszcak* Naczelnika Wydziału Informacji i Rozwoju PZGiK.

Kończąc wystąpienie prezes *Cegielski* powitał „serdecznie wszystkich uczestników konferencji, bo bez Was tej konferencji by nie było. Mam nadzieję, że udział w niej poszerzy Państwa wiedzę o katastrze, bo tak naprawdę, wszyscy się uczymy”.

Goście konferencji zostali zaproszeni do zabrania głosu.

Kazimierz Bujakowski powiedział: *Panie Prezesie, Szanowni Państwo!*

Siedemnaście konferencji katastralnych prowadziło do ważnych i konstruktywnych wniosków, które oddziaływały na treść wielu aktów prawa. Nawiązując do tytułu rozpoczynającej się konferencji przyznał, że ostatnie uregulowania zmieniają radykalnie reguły naliczania opłat za udostępnienie danych zasobu, zgłaszania prac, przekazywania wyników prac do zasobu i potwierdzania materiałów dla inwestora oraz wprowadzają licencję określającą zakres wykorzystania udostępnionych danych. Staje się zrozumiała potrzeba geodetów przystosowania swoich zachowań do nowej sytuacji prawnej.

Podziękowania za wysiłek i determinację w utrzymaniu ładu po 12 lipca Prezes GUGiK skierował do pracowników ośrodków dokumentacji geodezyjnej i kartograficznej oraz do firm informatycznych, które dały rozwiązania ułatwiające znalezienie się geodetom w nowych uregulowaniach prawnych. Uznał, że rzeczowa wymiana zdań między wykonawcami, pracownikami ośrodków pozwoli Głównemu Urzędowi Geodezji i Kartografii na ocenę ustawy i wskazanie przepisów, które wymagać będą ewentualnych zmian. „Wykorzystajmy prawo, które mamy, a o nowym prawie mówmy spokojnie, rzeczowo i z troską o zachowanie integralności zasobu. Nie możemy mówić o istotnej pomniejszającej roli i miejscu zasobu geodezyjnego i kartograficznego w procesach wytwórczych. Pamiętać trzeba, że geodezja jest partnerem wszystkich, którzy korzystają z danych przestrzennych”.

Gratulacje skierowane do organizatorów XVII Konferencji Katastralnej za jej dobrze dobrany program, udział w niej młodzieży szkolnej oraz pozdrowienia dla uczestników Konferencji od posła na Sejm RP *Józefa Rackiego* kończyły wystąpienie *Kazimierza Bujakowskiego*.

Daniel Sztandera powitał przybyłych na konferencję i wyraził zadowolenie, że zgromadziła ona tak liczne grono gości. Uznał, że Polska nieustannie się zmienia, także pod kątem uregulowań prawnych. „Dziękuję Stowarzyszeniu Geodetów Polskich za zorganizowanie tej konferencji w Kaliszu, Głównemu Geodecie Kraju, że zechciał być z nami. Geodeci, i ja także, muszą pamiętać, że to co robimy ma służyć ludziom, społeczeństwu”. Życzenie owocnych obrad kończyło wystąpienie.

Rafał Piętka (Prezes Geodezyjnej Izby Gospodarczej) podziękował za zaproszenie na konferencję. Uznał, że potrzebna jest pilna nowelizacja przepisów ustawy *Prawo geodezyjne i kartograficzne*, regulujących naliczanie opłat za udostępnianie danych zasobu.

Sesję referatową rozpoczął *Kazimierz Bujakowski* stwierdzeniem o potrzebie dobrej współpracy władz geodezyjnych z administracją samorządową szczebla wojewódzkiego i powiatowego i wielkiej w tym roli marszałka województwa. Taka współpraca jest istotnym czynnikiem przyspieszającym procesy „modernizacji ewidencji gruntów i budynków”. Podstawy prawne ewidencji gruntów i budynków są zawarte w: ustawie z dnia 17 maja 1989 roku *Prawo geodezyjne i kartograficzne* (zmieniona ustawą z dnia 5 czerwca 2014 roku); rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 17 stycznia 2013 roku w sprawie *ZSIN*; rozporządzeniu Ministra Administracji i Cyfryzacji z dnia 29 listopada 2013 roku zmieniające rozporządzenie w sprawie ewidencji gruntów i budynków. Te dwa rozporządzenia muszą być dostosowane do zmienionych przepisów ustawy *Pgik*. Potrzebne jest także doprecyzowanie przepisów rozporządzenia mające na celu wyeliminowanie wątpliwości interpretacyjnych i ujawnionych usterek.

Powierzchnia gruntów objętych ewidencją gruntów i budynków (*egib*) wynosi 312 680 km², z czego w granicach miast 21 609 km². Na potrzeby *egib* obszar kraju jest podzielony na 35.8 mln działek ewidencyjnych, spośród których 7.5 mln znajduje się w miastach, uporządkowanych w 53769 obrębach ewidencyjnych, przypisanych do 3101 jednostek ewidencyjnych. Szacunkowe oceny przyjęte przez powiaty wskazują, że w kraju znajduje się 18 mln budynków i 5.3 mln lokali, które są odrębnymi

nieruchomościami. Z tą ilością obiektów musimy się liczyć, a informacjami o nich zawiadywać. Na koniec 2013 roku zbiory danych opisowych *egib* gruntów, w miastach i na wsi są z informatyzowane w pełni; budynków, odpowiednio: 90 i 51 procent; nieruchomości lokalowych: 89 i 49 procent. Mapa ewidencyjna miała postać wektorową w 94 % w miastach, w 76% na terenach wiejskich; mapa rastrowa odpowiednio 2 i 8 procent; mapa analogowa 4 i 16 procent. Powiaty o najwyższym zaawansowaniu modernizacyjnym znajdują się w województwie kujawsko-pomorskim, a województwo mazowieckie zrobiło ogromny skok w zakresie pokrycia mapą ewidencyjną. Jest wiele terenów wiejskich, dla których prowadzi się tylko ewidencję gruntów. W dwunastu miastach nie ma pokrycia mapą wektorową. Tereny wiejskie są pozbawione takiej mapy w 80 powiatach.

O modernizacji katastru w czasie 2014-2020 mówi Kazimierz Bujakowski;

Jarosław Wesołowski, Aleksander Danielski

Pełny zbiór informacji o gruntach, budynkach i nieruchomościach lokalowych na obszarach wiejskich posiada 106 powiatów, a w 105 powiatach całkowicie brak takich informacji. Mimo sporych nakładów finansowych poniesionych w ostatnich latach (2011 – 85.7 mln, 2012 – 58.7 mln, 2013 – 60.2 mln złotych, pochodzących z różnych źródeł), to „... jest jeszcze dużo do zrobienia”. Należy z niepokojem zauważyć, że „udział własny powiatów spada, mimo przejęcia kwot z opłat za usługi ośrodka dgk”. Są powiaty aktywne w pozyskiwaniu środków finansowych, ale wiele jest pasywnych, a środki własne nie pozwolą na przyspieszenie prac.

Witold Tadzio;

Urszula Juszcak, Lidia Danielska, Kazimierz Bujakowski

Współpraca Głównego Urzędu Geodezji i Kartografii z regionami przyjmuje rozmaite formy: udział w konwentach starostów i marszałków województw; podpisywanie listów intencyjnych oraz zawieranie porozumień dotyczących współpracy ze związkami celowymi powiatów w celu realizacji przez nie zadań dotyczących rejestrów publicznych; uzgadnianie planów prac z geodetami województw. W latach 2007-2013 GUGiK zawarł, w ramach Regionalnych Programów Operacyjnych, porozumienia z trzema związkami celowymi województw: zachodnio-pomorskiego (18 powiatów); kujawsko-pomorskiego (19

powiatów); dolnośląskiego (7 powiatów). Urząd zawarł też porozumienie z województwem pomorskim, gdzie funkcjonuje porozumienie partnerskie dwunastu powiatów oraz podpisał list intencyjny z województwem małopolskim (6 powiatów) i podkarpackim (9 powiatów). Godne podkreślenia jest działanie Związku Powiatów Województwa Kujawsko-Pomorskiego, który uzyskał środki finansowe z Regionalnego Programu Operacyjnego na modernizację ewidencji gruntów i budynków.

Instrumentem pozwalającym na poprawienie współdziałania wielu służb jest *zintegrowany system informacji o nieruchomościach (ZSIN)*. System pozwoli na prowadzenie, między innymi, centralnego repozytorium kopii zbiorów danych *egib*, *wymianę danych między egib* a innymi rejestrami publicznymi, prowadzenie analiz przestrzennych na zbiorach *egib* obejmujących obszary większe niż jeden powiat. Pierwsza faza, w terminie do końca marca 2015 roku, polega na budowie infrastruktury technicznej w całym kraju oraz centralnego repozytorium kopii zbiorów danych *egib*.

Pierwszą fazę projektu *ZSIN*, obejmującą modernizację *egib* ma realizować 58 powiatów województw: zachodniopomorskiego, pomorskiego, dolnośląskiego, małopolskiego i podkarpackiego. Wartość tych prac sięga pięćdziesięciu mln złotych. Uznać należy, że rynek usług zaczyna się nasycać, a wykonawcy prac powinni przygotować się do podjęcia dużego pakietu zadań.

Na perspektywę 2014–2020 Urząd podpisał listy intencyjne w województwach: lubelskim, podlaskim, dolnośląskim; a prowadzi uzgodnienia w województwach: świętokrzyskim, podkarpackim, warmińsko-mazurskim, małopolskim, wielkopolskim. Autor wykładu uznał, że w perspektywie finansowej 2014–2020 należy zwiększyć wysiłek nad podniesieniem jakości i spójności danych.

W drugiej fazie realizacji projektu nastąpi włączenie do *ZSIN* bazy danych o zabytkach, rejestru form ochrony przyrody i poddanych standaryzacji miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego. Przewiduje się włączenie nowych użytkowników systemu, którymi będą: notariusze, rzeczoznawcy majątkowi, komornicy, administracja skarbową i banki. W podsumowaniu stwierdzono, że takie działania jak: „*zmiany legislacyjne, współpraca z regionami, środki finansowe pozyskane z Unii Europejskiej, wdrażanie i realizacja nowych projektów przyspieszają rozwój w dziedzinie geodezji i kartografii, umożliwiają przeprowadzanie na skalę całego kraju modernizację ewidencji gruntów i budynków i roztaczają perspektywy na przyszłość. ... jest jeszcze dużo do zrobienia*”!

Witold Radzio omówienie nowych regulacji prawnych na potrzeby katastru nieruchomości rozpoczął od przywołania na nowo zdefiniowanych pojęć, takich między innymi jak: ewidencja gruntów i budynków (kataster nieruchomości) uznana za system informacyjny; operat opisowo-kartograficzny będący bazą danych ewidencyjnych; lokal.

W ewidencji gruntów i budynków wykazuje się: właścicieli nieruchomości (albo władających gruntami na zasadzie samoistnego posiadania); informację, czy wyróżniony w ewidencji gruntów i budynków obszar gruntu, w całości lub w części, objęty jest formą ochrony przyrody; informacje dotyczące umów dzierżawy.

Sądy, zgodnie z przepisami art. 23.1 *Pgik* mają obowiązek przekazywania właściwemu staroście odpisów prawomocnych orzeczeń sądowych w sprawach o własność nieruchomości, wydanie nieruchomości lub rozgraniczenie nieruchomości. Przepisy tego artykułu zobowiązują notariuszy do przekazywania staroście odpisów aktów notarialnych, które swą treścią powodują zmiany w ewidencji gruntów i budynków. Obowiązek przekazywania przez organy administracji publicznej staroście dokumentów zawierających dane, które powodują zmiany aktualizujące zapisy w ewidencji gruntów i budynków został zawarty w art. 23.3 ustawy *Pgik*. Wśród nich wymienia się dokumenty orzekające o: podziale nieruchomości, scaleniu gruntów, rozgraniczeniu nieruchomości, ustaleniu linii brzegu wód, pozwoleniu na budowę budynku, wpisie zabytku nieruchomego do rejestru zabytków; zmianach danych osobowych *powszechnego elektronicznego systemu ewidencji ludności (PESEL)*. Dane zawarte w tych dokumentach starosta wpisuje niezwłocznie, „*nie później niż w terminie 30 dni od dnia*” ich otrzymania do ewidencji gruntów i budynków.

Rezultaty prac geodezyjnych są źródłem danych opisujących obiekty przestrzenne *egib* i dlatego są one przedmiotem zainteresowania organów służby geodezyjnej. Rozpoczęcie prac geodezyjnych winno być poprzedzone ich zgłoszeniem, jak mówi art. 12.1 *Pgik* „*właściwym miejscowo starostom*”, jeżeli celem lub rezultatem tych prac ma być: utworzenie lub aktualizacja baz danych przestrzennych, np. *egib*; wznowienie znaków granicznych, wyznaczenie punktów granicznych lub ustalenie przebiegu granic

działek ewidencyjnych; geodezyjna inwentaryzacja obiektów budowlanych; wytyczenie budynku lub sieci uzbrojenia terenu; dokumentacja geodezyjna w postaci map, rejestrów, wykazów na potrzeby postępowań administracyjnych, sądowych.

O zakończeniu zgłoszonych prac wykonawca zawiadamia organ służby geodezyjnej i kartograficznej, któremu przekazuje „*zbiory nowych, zmodyfikowanych lub zweryfikowanych danych*”. Do zasobu nie przekazuje się dokumentów przeznaczonych dla zamawiającego.

Na właścicielach nieruchomości (podmiotach ewidencyjnych) spoczywa obowiązek zgłaszania staroście zmian danych objętych *egib*, w terminie trzydziestu dni od dnia powstania tych zmian. Obowiązek ten nie dotyczy zmian wynikających z aktów normatywnych, prawnych orzeczeń sądowych, decyzji administracyjnych, aktów notarialnych, itp. Starosta może, w drodze decyzji administracyjnej, nałożyć na podmiot ewidencyjny obowiązek opracowania dokumentacji geodezyjnej niezbędnej do aktualizacji bazy danych *egib*. Formą egzekucji tego prawa jest wykonawstwo zastępcze.

Informacje zawarte w ewidencji gruntów i budynków podlegają aktualizacji z urzędu, jeżeli zmiany wynikają z przepisów prawa, dokumentów i materiałów zasobu oraz wykrycia błędnych informacji, albo na wniosek właścicieli lub władających gruntami na zasadach samoistnego posiadania.

Aktualizacja informacji zawartych w *egib* stanowi czynność materialno-prawną, którą wykonuje się na podstawie: przepisów prawa; wpisów w księgach wieczystych; prawomocnych orzeczeń sądu; aktów notarialnych; ostatecznych decyzji administracyjnych; zgłoszeń budowy budynku i zawiadomień o zakończeniu budowy oraz zgłoszeń rozbiórki budynku; wpisów w innych rejestrach publicznych; wniosku zainteresowanego podmiotu ewidencyjnego i wskazanej dokumentacji geodezyjnej przyjętej do zasobu, jeżeli wnioskowana zmiana dotyczy nieruchomości znajdujących się w wyłącznym władaniu wnioskodawcy. W pozostałych przypadkach aktualizacja następuje w drodze decyzji administracyjnej.

W drugiej części wystąpienia *Witold Radzio* naszkicował zmiany, jakie do rozporządzenia w *sprawie ewidencji gruntów i budynków* wprowadza rozporządzenie ministra administracji i cyfryzacji z dnia 29 listopada 2013 roku. Mówca wskazał na główne cele tego rozporządzenia, które:

- uzupełnia takie pojęcia jak granica działki ewidencyjnej, budynek, kondygnacja;
- uzupełnia przepisy określające zasady prowadzenia *egib*, a zwłaszcza w zakresie dotyczącym modelu pojęciowego danych ewidencyjnych, ustalania przebiegu granic działek ewidencyjnych, oznaczania punktów granicznych i dokładności wyznaczania ich położenia, wykazywania pola powierzchni działek ewidencyjnych, systematyki użytków gruntowych oraz zaliczania gruntów do poszczególnych rodzajów użytków gruntowych, treści standardowych raportów tworzonych na podstawie danych ewidencyjnych;
- rozszerza zakres danych i informacji gromadzonych w ewidencji o budynkach, głównie ze względu na potrzeby statystyki publicznej;
- wprowadza *GML* jako podstawowy format wymiany danych ewidencyjnych;
- rozszerza treść zestawień zbiorczych danych ewidencyjnych;
- określa model pojęciowy rejestru cen i wartości nieruchomości (*RCiWN*).

Wprowadzony model pojęciowy danych ewidencyjnych powinien zapewnić ich interoperacyjność. Model pojęciowy danych *egib* zawiera schemat aplikacyjny *UML*; katalog obiektów; schemat aplikacyjny *UML* Modelu Podstawowego; katalog obiektów danych Modelu Podstawowego; schemat aplikacyjny *GML* danych *egib*. Referent wskazał na atrybuty, które towarzyszą obiektom w *egib* i naszkicował koncepcję *ogólnego obiektu* w *egib* oraz model pojęciowy *RCiWN*, omówił też architekturę zintegrowanego systemu informacji o nieruchomościach, a w nim roli centralnego repozytorium oraz centralnej bazy danych ksiąg wieczystych.

Według Głównego Urzędu Statystycznego do rejestru cen nieruchomości wkrada się sporo błędów zmieniających ogólny obraz wartości nieruchomości.

Centralne repozytorium kopii danych *egib* będzie prowadzone w postaci bazy danych przy pomocy systemu teleinformatycznego, pozwalającego na zapisywanie, aktualizację i bezpieczne utrzymywanie zbiorów danych, a także między innymi: wizualizacje danych; udostępnianie danych w formatach wymiany danych określonych w przepisach prawa; sporządzanie na potrzeby statystyki publicznej raportów; pełnej archiwizacji zmienianych danych i odtwarzania historii każdego obiektu oraz stanu bazy danych na wskazaną datę. Zawiadomienia o zmianach danych rejestrów włączonych do *ZSIN*, np.

danych PESEL, będą tworzone automatycznie przez *interfejs* i udostępniane starostom.

Konieczność natychmiastowego rejestrowania zmian danych *egib* wynika z ich znaczenia w gospodarce przestrzennej kraju i roli w infrastrukturze informacyjnej państwa, co wynika z faktu, że *egib* stanowi podstawę: planowania gospodarczego i planowania przestrzennego; wymiaru podatków i świadczeń; oznaczania nieruchomości w księgach wieczystych; statystyki publicznej; ewidencji gospodarstw rolnych; gospodarki nieruchomościami. Potrzeba utrzymania w aktualności danych *egib* jest dyktowana centralnym położeniem wśród innych rejestrów opartych na danych przestrzennych.

Jan Cegła, Witold Radzio;

Urszula Juszczyk

Urszula Juszczyk przedstawiając nowe uregulowania prawne dotyczące opłat odniosła się do kilku wybranych zagadnień związanych z ustaleniem wysokości opłaty, zawiadomieniem o zakończeniu prac geodezyjnych oraz nieuprawnionym wykorzystaniem udostępnionych danych lub materiałów zasobu. Udostępnianie danych państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego podlega nowym zasadom, które przewidują, że: dane zasobu udostępnia się do określonego celu, który jest określony w *licencji*, dołączonej do udostępnianych danych; opłaty są pobierane *za prawo do wykorzystania* danych zasobu; opłata jest ustalana w *dokumentcie obliczania opłaty (DOO)* i pobierana przed udostępnieniem danych zasobu lub przed wykonaniem czynności, których dotyczy.

Organ służby geodezyjnej powinien poinformować o tym, jakie dane i materiały zasobu są dostępne, także o ich rodzajach i zakresie.

Model ustalania wysokości opłaty jest pomyślany tak, aby nie było dowolności w stosowaniu tabel załączonych do ustawy *pgik* i jest dostosowany do wykorzystania systemu teleinformatycznego. Dzięki temu wykonawca prac geodezyjnych może samodzielnie wygenerować *DOO*. Przepis ustawy *Pgik* w art. 40b ust. stanowi, że „opłata za udostępnienie materiałów zasobu jest iloczynem odpowiednich stawek podstawowych, liczby jednostek rozliczeniowych oraz współczynników korygujących lub sumą takich iloczynów”. Normy prawne przewidują dwa rodzaje współczynników korygujących wysokość opłat za udostępnianie danych zasobu: ze względu na ilość i rodzaj danych stosuje się współczynniki *LR, AJ, PD, SU, T*; ze względu na cel wykorzystania danych – współczynniki *K, CL*.

Współczynnik korygujący *K* w wysokości 0.5 stosuje się, na przykład: w przypadku udostępniania materiałów zasobu wykonawcom prac geodezyjnych podlegających zgłoszeniu, a w wysokości 0.8 gdy materiały zasobu mają służyć do przeprowadzenia szkolenia. Współczynnik *CL* ma zastosowanie ze względu na cel, w jakim będą wykorzystane udostępnione materiały zasobu. Współczynników tych nie stosuje się przy naliczaniu opłat za czynności wskazane w art. 40b ust.1 ustawy *Pgik*.

Ustawa *Pgik* ustala dwa rodzaje opłat: za udostępnianie danych zasobu (art. 40a ust. 1); za określone czynności (art. 40b ust. 1), takich jak korzystanie z sieci ASG-EUPOS, wypisy/wyrysy z *egib*, wysłanie materiałów pod wskazany adres, uwierzytelnienie dokumentów. Nieodpłatne udostępnianie danych jest możliwe jedynie w przypadkach określonych w przepisach prawa. Obowiązujące przepisy utrzymują dotychczasowe zwolnienia i wprowadzają nowe: cztery rodzaje danych, które nie wymagają licencji

oraz zwolnienia podmiotowe związane z wydaniem licencji. Nowe zwolnienia dotyczą udostępniania zbiorów danych: państwowego rejestru granic i powierzchni jednostek podziałów terytorialnych kraju; państwowego rejestru nazw geograficznych; zawartych w bazie danych obiektów ogólnogeograficznych oraz dotyczących numerycznego modelu terenu o interwale siatki co najmniej 100 metrów.

Ludmila Pietrzak;

Henryk Jędrzejewski, prof. Andrzej Hopfer, Stanisław Cegielski

Nie pobiera się opłaty za udostępnianie w formie elektronicznej zbiorów danych w celu: edukacyjnym; prowadzenia badań naukowych i prac rozwojowych; realizacji ustawowych zadań w zakresie ochrony bezpieczeństwa wewnętrznego państwa i jego porządku konstytucyjnego. Zwolniony z opłaty jest także wykonawca prac geodezyjnych i kartograficznych, kiedy wykonuje prace należące do zadań organów administracji geodezyjnej, albo Głównego Geodety Kraju.

W referacie zostały przedstawione kwestie będące przedmiotem trzech rozporządzeń ministra administracji i cyfryzacji: z dnia 8 lipca 2014 roku: w sprawie formularzy ... oraz w sprawie sposobu i trybu uwierzytelniania dokumentów na potrzeby postępowań administracyjnych ...; z dnia 9 lipca 2014 roku w sprawie udostępniania materiałów państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego, wydawania licencji oraz wzoru dokumentu obliczenia opłaty.

Przepis art. 40e ustawy *Pgik* mówiący o określaniu wysokości opłaty w *DOO* jest regulacją *lex specialis* w stosunku do przepisów ustawy *o finansach publicznych* i nie stanowi podstawy do egzekucji, bowiem opłata nie musi być wniesiona, gdyż wnioskodawca może zrezygnować z pobrania materiałów zasobu. Jedynie decyzja administracyjna stanowi podstawę egzekucji należności. Stąd potrzeba odpowiedniego dokumentowania wszystkich czynności przy ustalaniu wysokości opłaty, gdyż w każdej sprawie może zająć konieczność ustalenia wysokości opłaty w formie decyzji administracyjnej.

Gdy pojawi się spór dotyczący zakresu udostępnionych materiałów lub wysokości należnej opłaty, organ służby geodezyjnej, zgodnie z art. 40f *Pgik*, wydaje decyzję administracyjną, na podstawie przepisów ustawy *Pgik*, a nie ustawy *o finansach publicznych*, jednak z uwzględnieniem przepisów *Kodeksu postępowania administracyjnego*.

Postępowanie z pracami rozpoczętymi i niezakończonymi przed 12 lipca 2014 roku jest określone w przepisach przejściowych. Jako opłatę należną przyjmuje się tę, której wysokość wyliczona, na podstawie dwóch uregulowań, jest niższa. Wysokość opłat za poświadczenie dokumentów stanowiących wynik prac przeznaczonych dla zamawiającego została ustalona jako ryczałt. Skład operatu technicznego jest określony w w rozporządzeniu z 9 listopada 2011 roku w sprawie standardów technicznych ..., gdzie mówi się, że obok wyników pomiarów ma on zawierać kopie map do celów prawnych albo projektowych.

Referentka przypomniała jaka mapa może służyć do opracowania projektu zagospodarowania terenu, a także dokumenty, które należy dołączyć do wniosku o podział nieruchomości. Dokumenty powstałe w wyniku pomiarów geodezyjnych zaopatruje się w klauzulę, a w postaci elektronicznej schematem *XML*. Przyjęcie operatu technicznego do zasobu jest wolne od opłaty. Uwierzytelnienie dokumentów dla zamawiającego następuje na wniosek wykonawcy prac geodezyjnych albo zamawiającego, za opłatą, która wynosi 50 złotych za pierwszy egzemplarz uwierzytelnianego dokument i 5 złotych za każdy kolejny jego egzemplarz.

Informacje zawarte w operacie ewidencyjnym udostępnia się w formie: wypisów z rejestrów, kartotek i wykazów tego operatu; wyrysów z mapy ewidencyjnej; plików komputerowych sformatowanych

zgodnie z obowiązującym standardem wymiany danych ewidencyjnych. Dane ewidencji gruntów i budynków wydaje się na żądanie właściciela nieruchomości, organów administracji publicznej i innych podmiotów, które mają interes prawny w tym zakresie.

Wykorzystanie danych jest określone w licencji. Nieuprawnione wykorzystanie udostępnionych danych zasobu podlega karze pieniężnej w wysokości dziesięciokrotnej wartości opłaty za udostępnienie tych materiałów. Jest to dochód budżetu. Oznacza to, że nie można udostępnionych danych wykorzystać do wykonania drugiej pracy. Karę pieniężną nakłada w drodze decyzji administracyjnej Główny Geodeta Kraju lub wojewódzki inspektor nadzoru geodezyjnego i kartograficznego.

Wystąpienie *Urszuli Juszcak* kończyło przywołanie przykładowych opłat za udostępnienie materiałów i danych zasobu oraz szereg odpowiedzi na pytania i wątpliwości pracowników administracji kierowane do Głównego Urzędu Geodezji i Kartografii. W wymianie zdań podnoszono rozmaite kwestie, np.: *Jak postąpić, gdy informacje z zasobu są nieaktualne*. Odpowiadając na to pytanie *Witold Radzio* uznał, że ta sytuacja stanowi jedyny element sporu, który może posłużyć do dochodzenia zwrotu wniesionej opłaty. Odnosząc się do sugestii odejścia od formuły *DOO* i pobierania opłaty przed udostępnieniem informacji mówca stwierdził, że „*musielibyśmy wrócić do wydawania decyzji administracyjnych uwzględniających ustawę o finansach publicznych*”. Przyznał jednak, że w „*znowelizowanej ustawie są pewne słabe rozwiązania*”.

Tomasz Zasowski uważa, że dostęp do wszystkich materiałów znajdujących się w zasobie i dokonania oceny ich przydatności w pracy jest utrudniony. Na tę uwagę *Witold Radzio* odpowiedział, że według przepisów wykonawca prac geodezyjnych uzgadnia z ośrodkiem z jakich materiałów chce skorzystać. Dotąd było podobnie. Istnieje możliwość pobierania dodatkowych materiałów w trakcie wykonywania prac. Tu ważna jest kwestia dobrej współpracy geodety z ośrodkiem.

Prof. Andrzej Hopfer zapowiadając temat kolejnego wystąpienia podkreślił znaczenie jakie ma kataster dla ludności, której liczba rośnie w szybkim tempie. Kataster 2014 miał służyć porządkowaniu gospodarki nieruchomościami głównie w krajach rozwijających się.

Ludmiła Pietrzak w prezentacji (przygotowanej wspólnie z prof. Andrzejem Hopferem i Stanisławem Cegielskim) poświęconej katastru po roku 2014 wskazywała na kierunki zmian dostrzegane w kraju, Europie i w innych obszarach świata. Wzrost liczby ludności i zachodzące zmiany społeczne i gospodarcze w krajach rozwijających się są czynnikami, które wywołują potrzebę nowego spojrzenia na kataster i sformułowania jego zasad stosowania oraz praktycznego funkcjonowania. Wizja *katastru 2014* zarysowana na koniec dwudziestego wieku chyba w małym stopniu oddziaływała na zmiany, których spodziewali się twórcy tej idei.

W roku 1998 za cel jakiemu służyć miał kataster przyjmowano: zaspokojenie potrzeb prawnych, fiskalnych, wycenę wartości nieruchomości, planowanie przestrzenne. Przyjmowano też wtedy, że mocną stroną istniejących systemów katastralnych jest bezpieczeństwo prawne gwarantowane przez państwo, ich wszechstronność i wiarygodność oraz integracja z innymi systemami. Jako ich słabą stroną wskazywano ograniczoną komputeryzację, niewystarczająco efektywne powiązanie między częścią opisową a kartograficzną, niskie środki budżetowe, niską dokładność map i zbyt powolne prowadzenie aktualizacji danych. Instytucja „*Kataster 2014*” we wstępnych przewidywaniach w roku 2014 miała to być: „*metodycznie usystematyzowana publiczna inwentaryzacja danych dotyczących prawnych obiektów terenowych w określonym kraju lub regionie, oparta na pomiarach ich granic*”.

Zdefiniowany cel „*Katastru 2014*” to między innymi: zagwarantowanie własności i zabezpieczenie posiadania terenu; zapewnienie bezpieczeństwa kredytów; wsparcie naliczania podatków od gruntu i własności; wspieranie reform dotyczących terenów; redukcja sporów dotyczących terenów.

Rozważania nad problemami współczesnego katastru doprowadziły do sformułowania takich, między innymi, stwierdzeń: *Kataster 2014* będzie przedstawiał pełną sytuację prawną terenu, w tym publiczne uprawnienia i ograniczenia; podział dokumentacji katastralnej na „*mapy i rejestry*”, jak też oddzielenie jej od ksiąg wieczystych „*będzie zabronione*”; kartowanie na potrzeby katastru zaniknie na rzecz modelowania; kataster typu „*papier i ołówek*” będzie musiał zniknąć; *Kataster 2014* w znacznym stopniu zostanie sprywatyzowany, a sektor publiczny i prywatny będą ściśle ze sobą współpracować, co ma stworzyć warunki do odzyskiwania kosztów jego tworzenia.

Systemy katastralne w krajach rozwiniętych starają się być „*zbyt doskonałe*”, co powoduje korzystanie

ze „zbyt uciążliwych procedur” i skutkuje zbyt wolnym i kosztownym wykonywaniem usług. Dlatego celem reform katastralnych jest poprawa świadczonych przez systemy katastralne usług. Automatyzację tych systemów uznaje się za narzędzie służące poprawie działania systemów katastralnych, z jednoczesnym wprowadzaniem zmian proceduralnych. Zmiany w systemach katastralnych zmierzają w kierunku włączenia ich w infrastrukturę informacji przestrzennej. Rośnie też znaczenie warunków, jakie będą pozwalać na odzyskanie ponoszonych na kataster nakładów, jak też prywatyzację tych systemów. Systemy prawa katastralnego regulują „zależności między człowiekiem i terenem”.

Uczestnicy XVII Konferencji Katastralnej Monika Borys, Krzysztof Borys, Stanisław Zaremba, Alicja Kulka, Waldemar Sztukiewicz

Kataster przyszłości powinien: być prosty i efektywny, ale jednocześnie wiarygodny; odpowiadać na potrzeby wynikające z poziomu i gęstości zaludnienia terenu; zapewniać dostęp do wiedzy o terenie, bezpieczeństwo posiadania gruntów i obrotu prawami własności; obejmować wszystkie grunty; być prowadzony jednolicie w skali kraju i stanowić część krajowej infrastruktury danych przestrzennych.

Odpowiedź na pytanie o rolę i miejsce geodety w tak definiowanym katastrze wskazuje na konieczność zrozumienia tego, że rozwój technologiczny prowadzi nieuchronnie do zmian w zawodzie. Cechą zawodu geodety jest umiejętność lokalizacji obiektów w świecie fizycznym i prawnym i przedstawienia ich na mapie. Na umiejętności geodety przemożny wpływ ma rozwój elektroniki i informatyki. Pomiar, którego celem jest określenie położenia obiektów w systemie odniesienia, staje się procesem w pełni zautomatyzowanym, wykorzystującym GPS, fotogrametrię, teledetekcję i tachymetr komputerowy. „Geodeci mogą wiedzieć mniej o samym procesie” pomiarowym, natomiast „wystarczająco dużo, aby ocenić wiarygodność i poprawność wszystkich uzyskiwanych wyników”.

Nowoczesny kataster wymaga, aby geodeta: umiał rozumieć prawne procesy odnoszące się do obiektów terenowych; znał postępowanie sądowe; wiedział na czym polegają podstawowe zasady wyceny gruntu; potrafił tworzyć odpowiednią dokumentację o terenie i jego aspektach prawnych i fizycznych; posiadał umiejętność tworzenia właściwej informacji o terenie potrzebnej obywatelom i władzom. Nie może ona być zrozumiała jedynie przez geodetów. Te oczekiwania powodują, że „znaczenie roli geodetów w społeczeństwie wzrasta; czy w Polsce też”?

Tworzenie katastru w przeszłości, ale także i obecnie spoczywało na dostawcy danych i administratorze tych danych, zaś w przyszłości w proces powstawania katastru będzie włączony także sektor publiczny oraz społeczności obywatelskie.

Wobec katastru w Polsce oczekuje się, aby zawarte w nim dane były: pełne i pokrywające w sposób ciągły cały kraj; jednolicie opracowane i prowadzone w jednolitym systemie i standardzie w skali kraju; zgodne z wymogami dokładnościowymi i prawnymi; jakościowo właściwe; wiarygodne; aktualne – też w czasie rzeczywistym; interoperacyjne. Kataster powinien spełniać standard nazwany *International ISO/FDIS Standard 19152 – Geographic information - Land Administration Domain Model (LADM)*.

Standard 19152 zapewnia jednolitość definicji obiektów przestrzennych oraz możliwość komunikacji pomiędzy sobą rejestrów publicznych.

Referentka przywołała różne źródła danych katastralnych i wskazała szereg kwestii, na które kataster powinien dawać wyczerpujące odpowiedzi. Cechą katastru jako rejestru publicznego jest zmienność w czasie zawartych w nim danych, ale też pewne problemy formalne utrudniające jasne zobrazowanie niektórych danych (np. trójwymiarowych).

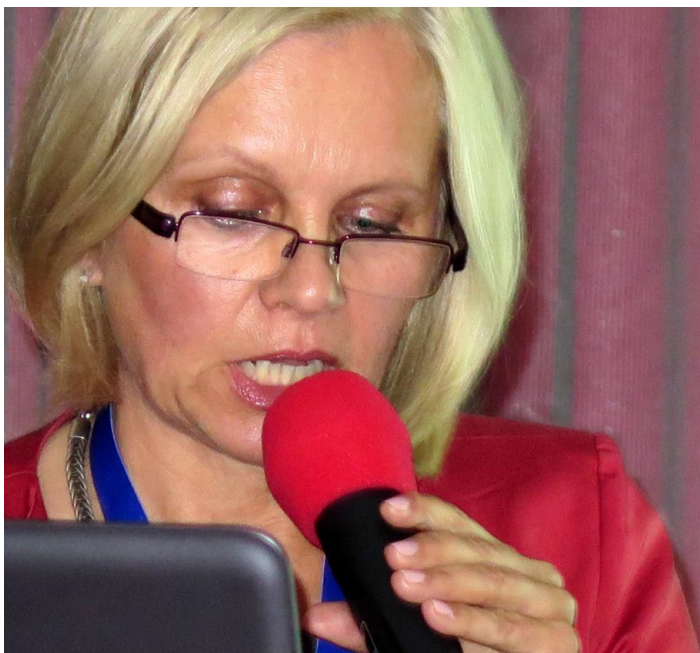
Kataster wielowymiarowy jest modelem przestrzennym nieruchomości, w którym uwzględnia się to co pod powierzchnią, na powierzchni ziemi i nad nią. Uwzględnienie czasu w katastrze prowadzi do 4D, a kosztu do 5D, zaś aktualizacja danych i zarządzanie katastrem jest określane jako 6D. Aby można rozwijać kataster w kierunku następnych wymiarów niezbędne jest w tym zakresie prawo.

Wśród uwag końcowych wskazano na pilną potrzebę tworzenia katastru pod względem kosztowym efektywnego, systemowo zrównoważonego, dostarczającego pełnej i wiarygodnej informacji o terenie, dającego pewność obrotu i zarządzania terenami. Kraje o wysoko rozwiniętej technologii, które są s bardziej wydajne ekonomicznie, ze stabilnym zawodem geodety i dysponują większymi możliwościami finansowymi łatwiej i skuteczniej będą wprowadzać kataster wielozadaniowy.

Rafał Piętka stwierdził, że ze stosowaniem przepisów rozporządzenia o opłatach było wiele kłopotów, a także jego prawnym umiejscowieniem. Uwag zebrano sporo, co doprowadziło do wystąpienia wykonawców do Trybunału Konstytucyjnego o rozstrzygnięcie zasadności stosowania tamtych przepisów. Wyrok Trybunału z dnia 25 czerwca 2013 roku nakazał pobieranie opłat uregulować w ustawie, co nastąpiło w dniu 5 czerwca 2014 roku.

Do zalet nowych uregulowań prawa geodezyjnego referent zaliczył: pełne ujęcie spraw w ustawie; sporządzenie katalogu czynności, za których wykonanie nalicza się opłaty; ujednoczenie sposobu dokumentowania należnych opłat; rozszerzenie listy podmiotów, którym dane i materiały zasobu geodezyjnego są udostępniane nieodpłatnie. Wedle stwierdzenia autora wystąpienia do rozstrzygnięć wadliwych należy zaliczyć „*stopień skomplikowania sposobu naliczania opłat geodezyjnych*”, a „*mechanizm naliczania samej opłaty w swej zasadniczej konstrukcji nie uległ zmianie, co stwarza ryzyko nadużyć ze strony organów*”. Dodał, że „*ustawa milczy*” w odniesieniu do sposobu, w jaki należy „*wdać się w spór*” oraz terminu, w jakim można zgłosić zastrzeżenie. Spór może dotyczyć „*zakresu udostępnionych materiałów lub wysokości należnej opłaty*”.

Wystąpienie kończyło się stwierdzeniem: „*Nowelizacja ustawy ... w zakresie opłat*” przyniosła „*wiele pytań*”, a dała „*niewiele odpowiedzi*”.

Małgorzata Buško;

Rafał Piętka

Małgorzata Buško (AGH Kraków) prezentując zagadnienie danych ewidencyjnych dotyczących budynku przypomniała, że przepisy ustawy *Pgik* mówią, iż należy pozyskiwać „*informacje dotyczące ich położenia, przeznaczenia, funkcji użytkowych i ogólnych danych technicznych*”, wskazała na brak

prawnego zdefiniowania niektórych z tych pojęć.

Starosta może nałożyć na podmioty obowiązek dostarczenia dokumentacji lub informacji niezbędnych do aktualizacji danych *egib*. Obowiązek przekazywania dokumentacji, na podstawie której dokonuje się zmian w *egib* art. 23 ustawy *Pgik* nakłada na sądy, notariuszy i organy administracji publicznej.

Przepisy rozporządzenia uściślają pojęcie identyfikatora budynku i wprowadzają nowy w *egib* atrybut: *status budynku*, a także numeryczny opis konturu budynku, który jest linią zamkniętą wyznaczoną przez rzut pionowy zewnętrznych ścian budynku na powierzchnię terenu. Referentka przedstawiła szereg przykładów szczególnych (budynek na filarach, z nawisem, wiata) konturu budynku.

Organy podatkowe będą zainteresowane *egib*, choć część atrybutów budynku nie będzie przez nie wykorzystana. Problemem praktycznym będzie przepływ informacji dotyczących budynku a ewidencją gruntów i budynków, także między rejestrami publicznymi. Zarysowano kwestie daty zakończenia budowy i przywołano definicję kondygnacji budynku.

Kazimierz Bujakowski podziękował za możliwość udziału w spotkaniu wybitnych fachowców, którzy są zainteresowani sprawnym funkcjonowaniem ewidencji gruntów i budynków, ale także dobrym prawem geodezyjnym. *Rafałowi Piętcie* dziękował za wyważony, rzeczowy ton wystąpienia. Zauważył, że już wcześniej były podejmowane próby rozwiązania problemu opłat za udostępnianie materiałów z zasobu w ustawie o gospodarce przestrzennej, ale ten zamiar nie udał się. Dlatego „nie można mówić, że Główny Urząd Geodezji i Kartografii nie zdawał sobie sprawy z wadliwości poprzedniego rozwiązania”. Zarzut nieprzygotowania środowiska zawodowego do przyjęcia nowych uregulowań tylko częściowo można uznać za słuszny, bowiem końcowy proces legislacyjny zwieńczony przyjęciem ustawy trwał bardzo krótko, a do tego GUGiK musiał przygotować trzy rozporządzenia wykonawcze.

Od sierpnia br. Główny Geodeta Kraju prowadzi spotkania z pracownikami administracji geodezyjnej szczebla wojewódzkiego i powiatowego; potrwać do połowy października. Ich celem jest ocena stosowania przepisów prawa, obowiązujących po lipcu 2014 roku. Jedną z ocenianych kwestii jest praktyka uzgadniania zakresu potrzebnych materiałów wykonawcy prac geodezyjnych. „Jest jeszcze wiele do zrobienia, ale potrzebna jest życzliwość wzajemna po obu stronach. Jesteśmy gotowi na rozmowy, aby identyfikować problemy. Jednak uwagi nie mogą być zbyt ogólne”.

Dziękując raz jeszcze za możliwość uczestniczenia w konferencji Prezes *Kazimierz Bujakowski* poprosił o przekazanie Mu wniosków sformułowanych na niej.

Lidia Danielska;

Ewa Szafran

Ewa Szafran (Dolnośląski Urząd Wojewódzki) przedstawiając budynek jako obiekt bazy danych *egib* przypomniała o obowiązku prowadzenia przez starostę powiatowego zasobu geodezyjnego, w tym

ewidencji gruntów i budynków, geodezyjnej sieci uzbrojenia terenu oraz gleboznawczej klasyfikacji gruntów. Informacje zawarte w *egib* podlegają aktualizacji z urzędu bądź na wniosek podmiotów władających nieruchomościami. Przypomniano co stanowi źródło informacji o budynkach: wykazy zmian danych ewidencyjnych; akty notarialne, ostateczne decyzje administracyjne, zgłoszenie budowy budynku, zawiadomienie o zakończeniu budowy.

Aleksander Danielski;

Marcin Karabin

Wśród danych ewidencyjnych budynku wskazano na: identyfikator i status budynku; numeryczny opis konturu i klasę budynku; główną i inne funkcje budynku; wartość i datę zakończenia budowy; pole powierzchni zabudowy i pole powierzchni użytkowej budynku; adres budynku i identyfikator działki ewidencyjnej. Przepisy umożliwiają ujawnienie budynku w ewidencji za pomocą niepełnego zbioru danych. W ewidencji nie wykazuje się altan i budynków gospodarczych w ogrodach działkowych oraz budynków o czasowym użytkowaniu, położonych na terenie budowy.

Jarosław Wesółowski;

Stanisław Zaremba, Alicja Kulka

Do zadań starosty należy bieżąca aktualizacja bazy danych oraz modernizacja *egib*. Modernizacja, którą prowadzi się w sposób planowy ma zapewnić utworzenie komputerowej bazy danych ewidencyjnych, w tym mapy ewidencyjnej w postaci numerycznej na obszarach miast w terminie do 31 grudnia 2014 r., a dla terenów wiejskich – do dnia 31 grudnia 2016 roku.

Na treść mapy ewidencyjnej składają się: granice; oznaczenia punktów granicznych; kontury użytków gruntowych i ich oznaczenia; kontury klasyfikacyjne i ich oznaczenia; kontury budynków; numery działek ewidencyjnych; granice rejonów statystycznych i ich oznaczenia; dane opisowo-informacyjne.

Dane zawarte w bazie ewidencyjnej pozwalają na tworzenie, za pomocą systemu teleinformatycznego, raportów obrazujących dane ewidencyjne, takich jak: rejestr gruntów czy mapa ewidencyjna.

„Organem kompetentnym do określenia kategorii budynku”, wedle wyroku NSA z dnia 10 lipca 2013 r., „jest organ administracji budowlanej”. Wyrok ten stanowi: „Organy ewidencji nie są kompetentne do zmian zapisów ewidencyjnych co do kategorii budynku, bez uprzednich rozstrzygnięć organów administracji budowlanej”.

Referat zamykała prezentacja nietypowych domów, a pośród nich sopocki „krzywy domek”.

Lidia Danielska (wojewódzki inspektor nadzoru geodezyjnego i kartograficznego w Poznaniu) uznała, że jej referat jest rozwinięciem wystąpienia Kazimierza Bujakowskiego, ograniczonym do Wielkopolski. Przypominając, że zgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 17 stycznia 2013 roku w sprawie zintegrowanego systemu o nieruchomościach, które weszło w życie 9 września 2013 roku podkreśliła, że ten system ma powstać w ciągu 42 miesięcy, co oznacza pełne jego funkcjonowanie po 10 września 2016 roku. Kataster nieruchomości stanowić ma systemową instytucję prawa, w której zgromadzone są wymagane prawem dane o oczekiwanej jakości i wiarygodności. Treścią centralnego repozytorium będą, w postaci kopii, dane ewidencji gruntów i budynków.

Województwo wielkopolskie rozciąga się na powierzchni 2957531 hektarów, jest podzielone na 35 powiatów i 226 gmin. Istnieje tam 110 miast, a z początkiem 2015 roku przybędzie sto jedenaste. Ewidencją jest objętych 2548140 działek ewidencyjnych w 4584 obrębach. Dostosowanie istniejących zbiorów do nowego modelu bazy danych w miastach nastąpi z końcem 2014 roku. Dla terenów wiejskich powstanie takiej bazy jest przewidziane na koniec 2016 roku, co wynika ze stanu prac nad jej tworzeniem. Aktualnie dostosowanie danych egib w części opisowej sięga 100%, a mapy ewidencyjnej – 87%. Ewidencja gruntów i budynków obejmuje 36% budynków (do opracowania pozostaje 1179775), a lokali 76% (do opracowania pozostaje 84892).

Prace związane z tworzeniem baz danych są finansowane ze środków pochodzących z budżetu państwa oraz środków własnych jednostek samorządu terytorialnego. Potencjalnym źródłem finansowania mogą być środki pochodzące z Unii Europejskiej. W roku 2013 dotacje celowe przekazane przez wojewodę na prace geodezyjne i kartograficzne w powiatach wynosiły 5799000 złotych, z czego nie wykorzystano 318282 złotych. To dlatego, że „wykonawcy nie poradzili sobie”. Referentka uznała, że „poziom prac wykonanych obniża się, co widać z poziomu Inspekcji Wojewódzkiej”.

Wpływy z tytułu opłat za usługi ośrodka wyniosły w 2012 roku 27761435 złotych, a w 2013 – 29547740. Wpływy w poszczególnych powiatach były zróżnicowane i wynosiły 315 tys. złotych w powiecie rawickim, a w powiecie poznańskim 4469 tys. złotych. Przewiduje się, że wpływy roku 2014 będą niższe o 20%, na skutek wprowadzonych zmian w naliczaniu opłat za udostępniane dane zasobu. Wielkopolski Regionalny Program Operacyjny na lata 2014-2020 (WRPO 2014+) został zgłoszony do Komisji Europejskiej, która ma go przyjąć przed końcem października 2014 roku. Głównym celem tego programu, jest „Poprawa konkurencyjności i spójności województwa”. Wyznacza on dziesięć osi priorytetowych, z których geodezję interesuje Oś priorytetowa 2. „Społeczeństwo informacyjne”, w niej Priorytet inwestycyjny 2.3. „Wzmacnianie zastosowania technologii komunikacyjno-informacyjnych dla e-administracji, e-integracji ...”.

W ramach Priorytetu inwestycyjnego 2.3. spodziewane jest wsparcie cyfryzacji zasobów geodezyjnych i kartograficznych, jak też zapewnienie powszechnego otwartego dostępu, w postaci cyfrowej, do tych zasobów oraz tworzenie i rozwijanie referencyjnych systemów rejestrów publicznych. Beneficjentami tych działań będą jednostki samorządu terytorialnego, także instytucje prowadzące ewidencje i rejestry publiczne na podstawie ustaw.

Wysokość kwoty niezbędnej na dokończenie prac geodezyjnych i kartograficznych w województwie szacuje się aktualnie na 158 mln złotych. Wycenę przyjęto dla poszczególnych powiatów według cen jednostkowych z przetargów rozstrzygniętych w latach 2012 i 2013. W rozbiciu na zadania tę sumę dzieli się następująco: mapa ewidencyjna – 16 mln; budynki i lokale – 55 mln; mapa zasadnicza 87 mln złotych. Zamierzone prace mają być zakończone w lutym 2017 roku. Wielkopolanie liczą na otrzymanie wskazanych funduszy europejskich. Nie przewiduje się powołania w województwie związku celowego powiatów.

Dariusz Cieśla (Intergraph Polska) dokonał porównania pewnych informacji dotyczących wybranych

krajów świata i relacji jakie w nich zachodzą między liczbą geodetów, ilością działek ewidencyjnych i mieszkańców przypadających na geodetę. Autor wystąpienia uznał, że *Kazimierz Bujakowski* nie wskazał dokąd „*zmierzamy, i jak kataster zostanie ukształtowany. W środowisku trwają nieustające dyskusje o kompetencjach urzędów, a organizacje społeczno-zawodowe mają na ich temat swoje zdanie*”. Występują niedopowiedzenia w przepisach, na przykład na temat *migracji danych, czy rodzaju władania*. Określono w przepisach obligatoryjne atrybuty, a z zasobu nie można ich uzyskać. Dodał do tego „*trzyletni okres przejściowy chyba nie jest dobrym pomysłem, bo nie wiadomo co w tym czasie będzie się działo*”.

Marcin Karabin (Politechnika Warszawska) przedstawiając koncepcję modelowego ujęcia katastru 3D uznał, że stanowi on rozszerzoną przestrzeń informacyjną *dwuwymiarowej przestrzeni materialnej*. W tej rozszerzonej przestrzeni obiekt jest określony za pomocą trzech współrzędnych i posiada określoną geometrię. Wymiar 3D w katastrze odnosi się do sfery materialnej obiektu, co oznacza zdefiniowanie położenia obiektu katastralnego i jego geometrii w trzech wymiarach. Dodawane w literaturze kolejne wymiary są niematerialnymi przestrzeniami, takimi jak czas, prawo, wartość.

Zasięg praw do nieruchomości w ujęciu katastru 2D wynika z rzymskiej koncepcji postrzegania pojęcia praw do nieruchomości opartej na zasadzie „*superficies solo cedit*” (to co jest na powierzchni przypada gruntowi) rozszerzonej z czasem do „*dominus soli est dominus coeli et inferorum*” (własność gruntu rozciąga się także na jego podziemie i znajdujący się nad nim słup powietrza), którą zastosowano we współczesnych europejskich ustawodawstwach. Kodeks cywilny z 1964 roku w art. 143 ustala, że „*w granicach określonych przez społeczno-gospodarcze przeznaczenie gruntu własność gruntu rozciąga się na przestrzeni nad i pod jego powierzchnią*”.

Prowadzone analizy przestrzenne obiektów katastralnych z obszaru miasta Warszawy wskazują na potrzebę ujęcia ich w systemie katastru 3D. Brak katastru 3D jest powodem zakłóceń w prowadzeniu obrotu nieruchomościami. Jest on potrzebny, kiedy przystępuje się do „*warstwowego*” realizowania obiektów budowlanych z jednoczesnym oczekiwaniem na uzyskanie prawa własności do tych obiektów. Niektóre kraje (Argentyna, Indonezja, Grecja, Holandia, Hiszpania, Dania, Chorwacja) rozważają konieczność rozwoju tradycyjnego katastru. Nie ma jednak jednej definicji nieruchomości w 3D. Jako cechę takiej nieruchomości podaje się jej prawne zdefiniowanie w płaszczyźnie poziomej i pionowej. Autor proponuje wprowadzenie zmiany do art. 143 *Kodeksu cywilnego*, nadającej mu takie brzmienie: „*W granicach określonych przez społeczno-gospodarcze przeznaczenie gruntu, uwzględniając ograniczenia publiczno-prawne, własność gruntu rozciąga się na przestrzeń nad i pod jego powierzchnią, którą określa się w katastrze nieruchomości*”. Autor uznał za celowe wprowadzenie w przepisach wykonawczych do ustawy *Pgik* nowych obiektów katastralnych i podał ich definicję.

„*Działka katastralna 2D to położony w granicach jednego obrębu, ciągły obszar gruntu, jednorodny ze względu na stan prawny, wydzielony z otoczenia w płaszczyźnie xy, za pomocą linii granicznych oraz określonym zasięgu pionowym własności w kierunku z. Działka katastralna 3D to wydzielony z przestrzeni jednej lub kilku działek katastralnych 2D z danego obrębu, ciągła i spoista bryła, jednorodna ze względu na stan prawny o określonym zasięgu w przestrzeni*”. Korzyścią z takiego ujęcia sprawy byłaby możliwość przeprowadzenia wywłaszczenia określonych przestrzeni potrzebnych do realizacji przedsięwzięć inwestycyjnych.

Aleksander Danielski (Systhen Info Poznań) wskazywał na konsekwencje praktyczne powodowane wprowadzonymi zmianami przepisów w geodezji. Potrzebna jest identyfikacja obiektów katastralnych i topograficznych pojawiających się w różnych dokumentach. Model proponowany w rozporządzeniu nie ma odniesienia do stanów zastanych. Autor uznał, że implementacja rozporządzeń ukazuje wizję GUGiK jako interesującą, ale odległą od rzeczywistości, nie szanuje też swoich unormowań. Ma to znaczenie przy konwersji baz danych, bowiem wtedy powstaje baza hybrydowa. *Aleksander Danielski* przedstawił autorską propozycję języka wymiany danych. Pozwala ona przenosić wszystkie treści.

Nawiązując do przepisów o pobieraniu przez ośrodek dokumentacji geodezyjnej i kartograficznej opłat za udostępniane informacje stwierdził, że „*z ośrodka zrobiono sklep, supersam, po którym chodzi geodeta; stworzono sytuację, w której geodeta sam się obsługuje*”. Uznał, że informacji o posiadanych danych geodecie powinien udzielać pracownik ośrodka, a „*w pobieraniu materiałów musi być aktywny udział ośrodka*”. Mówca skrytykował zasadę pobierania opłaty przed wydaniem materiałów i uznał, że

„można było zrobić to lepiej”.

Jarosław Wesółowski (Systhen Info Poznań) uznał, że zastosowanie nowych uregulowań powinno sprzyjać zachowaniu dotychczasowych danych. Omawiając uregulowania dotyczące budynku wskazał na zmiany, które mogą przeczyć takiemu oczekiwaniu. Jako przykład podał powierzchnię użytkową budynku, wykazywaną z dokładnością 0.1 m², a według nowych przepisów do 0.01 m². Wątpliwości wywołują sytuacje, kiedy budynek znajduje się na dwóch lub trzech działkach ewidencyjnych.

Stanisław Cegielski;

Lidia Pietrzak, prof. Andrzej Hopfer

Henryk Jędrzejewski uznał, że dane z katastru są wykorzystywane w gospodarce nieruchomościami. Dane określające zasięg praw, granice władania, sposób użytkowania gruntów wykorzystuje się w gospodarce nieruchomościami przy sporządzaniu dokumentów dla celów prawnych, sporządzaniu map, ustalaniu właściciela lub użytkownika wieczystego. Wykorzystanie pośrednie tych danych ma miejsce przy określaniu wartości nieruchomości.

Henryk Jędrzejewski;

Dariusz Pręgowski

Istnieje czternaście obszarów gospodarki nieruchomościami, w których wykorzystuje się dane z katastru nieruchomości. Cztery z nich, to: podział, scalenie i podział gruntów, uwłaszczenie drogi publicznej, wywłaszczenie gruntów według przepisów specjalnych. Podział nieruchomości prowadzony w trybie administracyjnym, zatwierdzany decyzją wójta, winien być zgodny z planem miejscowym, także zapewnić wydzielonym działkom dostęp do drogi publicznej. Grunty pod drogi wydzielą się za odszkodowaniem. Postępowanie podziałowe wymaga wykonania czynności przyjmowania granic

według przepisów ustawy *Pgik*, z wykorzystaniem danych zawartych w katastrze nieruchomości. Scalenie i podział gruntów prowadzi się z ich przeznaczeniem na cele inwestycyjne i w sytuacjach gdy nieruchomości są ukształtowane „wadliwie”. Autor uznał, że warunkiem przeprowadzenia scalenia jest ustalenie przyjęte w planie zagospodarowania przestrzennego. Nowy stan zatwierdzony decyzją rady gminy, w formie uchwały, jest następnie ujawniany w ewidencji gruntów i budynków.

Uwłaszczenie nieruchomości pod drogami publicznymi następuje, poczynając od końca 1991 roku, na podstawie decyzji wojewody. Niezbędna jest tu dokumentacja geodezyjna, w której ustalono granicę faktycznego użytkowania. Nabywanie nowych nieruchomości pod drogi publiczne, zgodnie z prawem wynikającym z ustawy z 2003 roku, prowadzi się na podstawie zezwolenia starosty i wojewody.

Przeprowadzenie powyższych czynności wymaga wykorzystania danych z katastru nieruchomości. Potrzebna jest mapa z linią podziału, mapa projektu podziału nieruchomości ze wskazaniem gruntów podlegających zajęciu i określenie ich wartości. Zawiadomienie o wszczęciu postępowania wysyła się na adres podany w katastrze nieruchomości.

Referent stwierdził, że omówienie czterech obszarów działania wskazuje jak ważny w gospodarce nieruchomościami jest kataster nieruchomości i dodał: „*Geodezja i kartografia dysponuje potężnym instrumentem jakim jest uporządkowany system informacji, prowadzony przez jej służby*”.

Stanisław Zaremba;

Jadwiga Konieczna

Stanisław Zaremba zapytał *Henryka Jędrzejewskiego*, czy nie byłoby celowe przeniesienie procedur podziałowych do ustawy *Prawo geodezyjne i kartograficzne*. Bowiern podziały „w pełni są związane z katastrzem”. Dzisiaj obowiązujące przepisy „niekoniecznie” są precyzyjne, a „podział, to procedura typowo katastralna. Mamy dziś rozproszenie pojęć. Obecnie istnieje klimat, który sprzyja przeniesieniu tej procedury”. Podobnie można spojrzeć na rozgraniczenie wód publicznych w ustawie *Prawo wodne*. *Henryk Jędrzejewski* stwierdził, że jego stanowisko jest inne, bowiern „mniej ważne gdzie, ale czy i jak są te kwestie regulowane. Kwestia podziałów jest niewystarczająco uregulowana”. Nie przeczy temu, aby wszystkie działania geodezyjne były uregulowane w przepisach geodezyjnych. Uznał natomiast,

aby „przepisy prawne zostawić w ustawie o gospodarce nieruchomościami, zaś przepisy geodezyjne bardziej uporządkować w przepisach geodezyjnych”. Przepisy geodezyjne „można przenieść i można je rozbudować”. Kończąc wypowiedź stwierdził: „nie jest ważne gdzie przepis zapisano, ale kto ma prawo rozstrzygnięcia”.

Stanisław Cegielski stwierdził, że Stowarzyszenie Geodetów Polskich od lat zabiega o przeniesienie do ustawy *Pgik* rozproszonych, w kilku ustawach, uregulowań dotyczących procedur geodezyjnych.

Dariusz Pręgowski (Geodeta powiatowy) przedstawiając sposób udostępniania informacji z rejestru cen i wartości nieruchomości w powiecie warszawskim zachodnim przywołał podstawy funkcjonowania tego rejestru oraz zmiany wprowadzone nowymi uregulowaniami prawnymi. Rejestr cen rozpoczęto prowadzić w roku 2006. W październiku 2012 roku wprowadzono aplikację internetową do obsługi rzeczoznawców majątkowych, co wiązało się z koniecznością uzyskania dostępu do kont bankowych. Po 12 lipca 2014 roku internet nie działa, bo powiat nie ma pieniędzy na jego utrzymanie.

Efektom informatyzacji jest „komfort w pozyskiwaniu danych” przez rzeczoznawców majątkowych, bez ograniczeń w czasie i z dowolnego miejsca. Obsługa ich potrzeb nie absorbuje urzędników, nadto urząd uzyskał pozytywne wyniki finansowe. Problemy, które urząd ma do rozwiązania są efektem nowych regulacji prawa geodezyjnego i kartograficznego.

Dariusz Pręgowski uznał, że geodeci, którzy zasilają systemy danych winni być traktowani inaczej niż pozostali użytkownicy informacji z zasobu geodezyjnego i kartograficznego. Opłaty jakie wnoszą za udostępniane materiały „powinny być zryczałtowane”.

Waldemar Sztukiewicz;

Krzysztof Borys

Jadwiga Konieczna (Uniwersytet Warmińsko-Mazurski w Olsztynie) problemy katastru nieruchomości odnosiła do dokonujących się przemian prawnych, organizacyjnych i technologicznych. Za czynnik, który ma wpływ na funkcjonowanie katastru nieruchomości została uznana potrzeba społeczeństwa do dostępu do informacji przestrzennej niezbędnej przy rozwiązywaniu nowych problemów.

Początkiem zakładaniu katastru nieruchomości miał być dekret *o katastrze gruntowym i budynkowym* z dnia 24 września 1947 roku i rozporządzenie z dnia 6 grudnia 1950 roku *w sprawie postępowania przy organizacji, zakładaniu i prowadzeniu katastru gruntowego i budynkowego*. Potem był dekret z 2 lutego 1955 roku *o ewidencji gruntów i budynków*, zarządzenie ministrów rolnictwa i gospodarki komunalnej z 20 lutego 1969 roku *w sprawie ewidencji gruntów* oraz ustawa z dnia 17 maja 1989 roku *Prawo geodezyjne i kartograficzne* z kolejnymi rozporządzeniami (z 17 grudnia 1996, 29 marca 2001, 29 listopada 2013 r.) *w sprawie ewidencji gruntów i budynków*.

W referacie ukazano wpływ tych przepisów na kształtowanie się naszej ewidencji gruntów i budynków. Jako podstawowy obiekt została przyjęta działka ewidencyjna. Ewidencja gruntów i budynków składa się z części graficznej i opisowej, obejmuje obszar całego kraju, jest aktualizowana na bieżąco i stanowi

własność publiczną.

Rozwój systemów informatycznych przyczynił się do ustalenia, iż kataster powinien mieć charakter wielozadaniowy, co poszerzy pole wykorzystywania danych przestrzennych. Kataster nieruchomości to „baza danych o zasadniczym znaczeniu dla wszystkich procesów związanych z przestrzenią”. Warunki powstania katastru wielozadaniowego: standaryzacja stosowanych technologii, wprowadzenie pojęć definiujących poszczególne obiekty, nadanie im identyfikatorów, kodów i znaczeń umożliwiających prowadzenie badania zachodzących między nimi relacji. Korzyści mają polegać na zautomatyzowaniu procesu uzyskiwania odpowiedzi na pytania odnoszące się do informacji rozproszonych w różnych źródłach.

Agnieszka Trystuła;

Jan Cegła

Wśród aktualnych problemów wskazuje się jakość danych, ich aktualizację, spójność pojęć i definicji, przechowywanie w systemach sprzecznych, bądź powtórzonych danych o obiektach. Systemy powinny służyć użytkownikom, a nie ich producentom. Dyrektywa *INSPIRE* przyjmuje możliwość łączenia danych przestrzennych z różnych źródeł w celu korzystania z nich przez wielu użytkowników. Kataster nieruchomości jest szczególnym rejestrem pośród rejestrów publicznych, tworzących infrastrukturę informacji przestrzennej. Stąd oczekiwanie, aby dane w nim zawarte miały zapewnioną kompletność i ich odpowiednią jakość. Nadanie danym katastralnym trzeciego wymiaru uznaje się za ważną tematykę dotyczącą kierunku rozwoju katastru nieruchomości. Przyczyniają się do takiej oceny dynamicznie rozwijające się procesy urbanizacyjne i parcie na inwestycyjne zagospodarowanie przestrzeni powyżej i poniżej gruntu. Pojawia się potrzeba zdefiniowania działki przestrzennej i jej granic pionowych jako elementu własności. Tworzenie katastru wielowymiarowego, *3D*, będzie wymagać nowego prawa, także nowych możliwości organizacyjnych, technicznych i nakładów finansowych.

Waldemar Sztukiewicz (SGP w Poznaniu) przedstawił referat przygotowany wspólnie z Janem Markiem Stepczyńskim z Kanady i Zygmuntem Zadorą-Paszkowskim z Kanady pod tytułem „*Potrzeba nowych uregulowań prawnych dotyczących własności i współwłasności na przykładzie Kanady-Alberta i Polski-Wielkopolska*”. Referent omówił zasady planowania osiedli mieszkaniowych w Edmonton oraz reguły obowiązujące przy tworzeniu katastru nieruchomości. Przy tym prawa własności do nieruchomości są rejestrowane w przestrzeni trójwymiarowej. To prawo nie może być porównywane, a tym bardziej utożsamiane z prawem do własności lokali stosowanym w Polsce. Istotna różnica występuje w regułach zarządzania osiedlem domów jednorodzinnych.

Agnieszka Trystuła (Uniwersytet Warmiński-Mazurski, Olsztyn) przedstawiła działanie katastralnych baz danych w serwisach (WMS). Przypomniała, że usługi sieciowe *web map service* służą przeglądaniu

danych w internecie i można je stosować do nakładania map pochodzących z rozproszonych źródeł danych, łączenia z nimi własnych danych i sięgania po obce dane referencyjne. Dostęp do infrastruktury danych przestrzennych winien odbywać się poprzez geoportal, będący witryną internetową.

Katastralne węzły powiatowe pozwalają na korzystanie z danych ewidencyjnych. Agencja Rozwoju i Modernizacji Rolnictwa udostępnia dane katastralne, które „nie zawsze są zgodne z danymi ujawnionymi w katastrze nieruchomości”. Spośród 380 powiatów (w tym miast na prawach powiatów) jedynie 20% publikuje dane katastralne za pomocą funkcji WMS. Trzynaście z nich jest w Zachodniopomorskiem, a dziesięć w Dolnośląskiem.

We wnioskach przypomniano, że kataster nieruchomości stanowi referencyjną bazę danych, a wejście w życie przepisów z 29 listopada 2013 roku zmieniających wcześniejsze przepisy o ewidencji gruntów i budynków pozwoli dostosować zbiory danych katastralnych do modelu pojęciowego przedstawionego w tym dokumencie.

Stanisław Cegielski zamykając Konferencję dziękuje jej uczestnikom za aktywność;

Trudna praca nad wnioskami Konferencji: Ludmiła Pietrzak, Krzysztof Borys

Krzysztof Borys (Geobid Katowice) przedstawił sposób wprowadzenia ewidencji gruntów i budynków w ramy przepisów wykonawczych, zawartych w rozporządzeniu Ministra Administracji i Cyfryzacji z dnia 29 listopada 2013 roku. Przy tym wskazał na pewne niespójności zawartych w rozporządzeniu zapisów. Po zastosowaniu nowych przepisów pewien problem w dotychczasowym oprogramowaniu stanowią wydruki archiwalne. Zagadnienie czynności materialno-technicznych nie zostało zdefiniowane tak, aby spełnić wymóg art. 24 ustawy *Pgik*, mówiący o obowiązku powiadomienia o ich wykonaniu. Rozpatrując szereg przepisów szczegółowych referent wskazał na błędy, które będą utrudniać ich stosowanie w praktyce.

Ludmiła Pietrzak przedstawiła wnioski sformułowane przez Komisję powołaną na początku obrad, w składzie: *Lidia Danielska, Małgorzata Buśko, Jadwiga Konieczna, Krzysztof Borys, Ludmiła Pietrzak*. Wnioski były szczegółowo omawiane przez uczestników konferencji, wprowadzano do ich treści lub zapisu zmiany, bądź też rezygnowano z pewnych zapisów. Zdecydowano, aby ostateczny kształt dokumentowi nadali członkowie Komisji Wnioskowej.

Stanisław Marcin Wiliński

PS

Czwartkowy wieczór upłynął w atmosferze sprzyjającej wypoczynkowi, towarzyskim i koleżeńskim wspomnieniom i zbliżeniom, był okazją do refleksji nad pospiesznie podejmowanymi zmianami zasad rządzących naszym tak niegdyś uporządkowanym fachim.

Wnioski

XVII Konferencji Naukowo-Technicznej z cyklu „Kataster Nieruchomości” pod hasłem „Ocena zmian wprowadzonych nowymi uregulowaniami prawnymi”

1. Uczestnicy konferencji kilkakrotnie podnieśli sprawę niszczenia zaufania geodety w stosunku do organów administracji prowadzących państwowy zasób geodezyjny i kartograficzny i odwrotnie. Geodeta traktowany jest jak ten, który tylko pragnie zawłaszczyć materiały bez ponoszenia opłat i dlatego musi płacić „z góry”. Należy podkreślić, iż płatność „z góry” jest w biznesie stosowana wobec osób o małym zaufaniu. Obecny model płatności „z góry” w sposób znaczący utrudnia budowę portali obsługi geodetów, a co należy wyraźnie podkreślić wydłuża w czasie proces obsługi. Proponuje się przywrócenie zasady w zakresie terminu pobierania obliczonej opłaty, jaka obowiązywała przed 12 lipca 2014 roku.
2. Zlikwidować obowiązek wystawiania przez wykonawców prac geodezyjnych lub prac kartograficznych dokumentu ‘Zgłoszenie pracy geodezyjnej/kartograficznej’ określanego, jako „zgłoszenie uzupełniające” w przypadku, kiedy w trakcie realizacji pracy zachodzi konieczność pozyskania dodatkowego materiału z państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego. Powinna istnieć możliwość uzupełnienia takiego zapotrzebowania na dokumencie aktualnie określanego jako „Zgłoszenie pierwotne”.
3. Zlikwidować obowiązek wydawania przez organy prowadzące odpowiednie części państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego „licencji” wykonawcom prac geodezyjnych lub prac kartograficznych, tj. podmiotom, o których mowa w art. 11 ust.1 ustawy *Pgik*. Obowiązek ten ograniczyć do sytuacji, kiedy wnioskujący podmiot o udostępnienie materiałów z zasobu zamierza je reprodukować w celu rozpowszechniania i rozprowadzania. Przy czym należałoby zdefiniować te pojęcia w ustawie *Pgik* (w sposób bezpośredni lub pośredni, poprzez odwołanie się do przepisów szczególnych, w których pojęcia te zostały zdefiniowane).
4. Znowelizowane przepisy ustawy *Pgik* w sposób zasadniczy zmieniły podejście do udostępniania materiałów z państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego, w tym dla wykonawców prac geodezyjnych lub prac kartograficznych oraz rzeczoznawców majątkowych. Obecny model polegający na opłacie za każdy pobrany fragment zasobu będzie prowadził (i już prowadzi) do minimalizacji zakresu pobieranych danych. Dotyczy to zwłaszcza materiałów stanowiących operaty techniczne zaewidencjonowane w państwowym zasobie geodezyjnym i kartograficznym. Taki minimalizm wpłynie w sposób znaczący na jakość prac geodezyjnych. Jedynym racjonalnym rozwiązaniem jest wprowadzenie zasady „obiektywnej” za udostępniany materiału zasobu - baz danych, o których mowa w art. 4 ust. 1a ustawy *Pgik*. Zasada ‘obiektywa’ jest najprostsza, jednoznaczna w każdej sytuacji (nie wymaga interpretacji), łatwa w zastosowaniu i umożliwia maksymalną automatyzację obsługi państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego. Proponuje się wprowadzić, jako jednostkę rozliczeniową „obiekt”, a mianowicie:
  - a) ‘Obiekt punktowy’ (np. Punkt graniczny, Punkt Osnowy geodezyjnej, Studzienka kanalizacyjna itd),
  - b) ‘Obiekt liniowy’ (np. Krawężnik, Przewód uzbrojenia terenu, itd),
  - c) ‘Obiekt powierzchniowy’ (np. Działka, Zbiornik, Szuwary itd),
  - d) ‘Obiekt informacyjny’ (np. Lokal, Osoba, Adres itd),
  - e) ‘Obiekt dokument’.Ewentualne zróżnicowanie stawek jednostkowych dla zaproponowanych rodzajów obiektów powinno nastąpić w wyniku szczegółowej analizy kalkulacyjnej. Zasada ‘obiektywa’ jednoznacznie rozwiązuje między innymi dzisiejszy poważny problem przy obliczeniu opłaty za udostępnienie wykonawcy pracy geodezyjnej zbioru danych GESUT z bazy danych GESUT (bo jak obecnie np. określić ilość jednostek w ha, gdy w ramach jednego zgłoszenia pracy geodezyjnej dotyczącej pomiaru powykonawczego zostają objęte dwa przylączya znacznie odległe od siebie). Proponuje się natomiast pozostawić jednostkę rozliczeniową (obszarową) typu „ha”, „km²” dla materiałów zasobu w postaci analogowej (także rastrowej).
5. Wiele kontrowersji budzi wydawanie osnów geodezyjnych. Sprzedaż praw do wykorzystania punktu osnowy, którego nie ma w terenie budzi duże obawy natury prawnej i moralnej. Tym bardziej, że ustawodawca nie przewidział łatwej ścieżki zwrotu pieniędzy czy choćby zamiany punktu na inny. Takie postępowania podważa zaufanie obywatela do państwa. Należy podkreślić, że sytuacja się pogorszy, gdyż wykonawca może być zmuszony do zakupu opisu topograficznego (Tabela 5 poz. 3 załącznika do ustawy *Pgik*) jeśli chce tylko współrzędne (Tabela 5 poz. 2 załącznika do ustawy *Pgik*) Nie mając opisu nie będzie mógł udokumentować stwierdzonych w terenie zmian i stanu technicznego znaków stabilizacyjnych.
6. Powierzchnie użytkowe są ważną daną ewidencyjną dla budynku i lokalu. Powierzchnie użytkowe budynków są podstawą naliczania podatku od nieruchomości. Są też podstawą prac wykonywanych przez rzeczoznawców majątkowych. Z uwagi na dokładność, z jaką należy wykonać pomiar, postuluje się, aby prace te mogły być

wykonywane również przez geodetów posiadających uprawnienia zawodowe w dziedzinie geodezji i kartografii. Należy w tym zakresie wprowadzić odpowiednie zapisy do przepisów prawa, z których by wynikała możliwość wykonywania tych prac przez geodetów uprawnionych.

7. Należy wprowadzić do przepisów prawa zapis, z którego wynikałoby, że wiaty nie są przedmiotem ewidencjonowania w bazie danych ewidencji gruntów i budynków. Definicja budynków wynikająca z Polskiej Klasyfikacji Obiektów Budowlanych wprowadziła obowiązek ewidencjonowania w ewidencji gruntów i budynków wiat, nie definiując jednoznacznie, jakie wiaty podlegają ewidencji. Powoduje to liczne interpretacje dokonywane przez organy prowadzące tę ewidencję, a szacowana liczba budynków w kraju wzrosnie w ten sposób o około 30%. Dodatkowo obciąża to właścicieli nieruchomości dotkliwym i niesłusznym dodatkowym podatkiem, kilkakrotnie wyższym od podatku od budynków mieszkalnych. Należy zauważyć, że wiaty są ewidencjonowane w BDOT 500 i jest to wystarczające. Liczne wyroki sądów administracyjnych potwierdzają, że wiatą to nie budynek tylko budowla (NSA II OSK 2468/12 z 11 marca 2014, wiele wyroków wojewódzkich sądów administracyjnych).
Doprecyzowania zmiany statusu budynku i powiązanie momentu zmiany tego statusu z „projektowany” na „w budowie” z faktem przyjęcia do państwowego zasobu opracowania geodezyjnego, związanego z tyczeniem budynku, a zmiany statusu z „w budowie” na „wybudowany” z faktem przyjęcia do zasobu opracowania geodezyjnego związanego z inwentaryzacją powykonawczą budynku.
8. Zmienić atrybuty w zakresie stopnia pewności ustalenia dat: roku budowy i przebudowy, albowiem nie jest jednoznaczne, jak mają być rozumiane przez wykonawców prac geodezyjnych w trybie modernizacji pojęcia: (oszacowany, z niepewnych źródeł).
9. Istnieje potrzeba dokonania wnikliwej analizy porównawczej przepisów wykonawczych dotyczących egib, między innymi rozporządzenia w sprawie egib oraz rozporządzenia w sprawie bazy danych GESUT, BDOT, MZ. Dla przykładu można wskazać: §63a z rozporządzenia w sprawie egib oraz załącznik 5 rozporządzenia w sprawie bazy danych GESUT, BDOT i MZ. Z §63a wynika, że w bazie danych ewidencyjnych mogą być ujawniane obiekty budowlane trwale związane z budynkiem, (ale nie muszą). Natomiast rozporządzenie w sprawie bazy danych GESUT, BDOT i MZ w załączniku 5 zakłada, że w procesie edycji mapy zasadniczej dane o wyżej wymienionych obiektach budowlanych pochodzą z bazy danych egib. Zatem w przypadku, gdy baza danych egib nie zawiera danych o tych obiektach, powstaje luka informacyjna.
10. Dane opisowo-informacyjne dotyczące budynku umieszczane na mapie ewidencyjnej (§28 rozporządzenia egib) są odmiennie od wskazanych w przepisach rozporządzenia z dnia 12 lutego 2013 roku w sprawie bazy danych GESUT, BDOT i MZ – §11 ust.1 załącznika nr 7 „Standardy techniczne tworzenia mapy zasadniczej”. Według rozporządzenia w sprawie ewidencji gruntów i budynków przedstawia się na budynku numer ewidencyjny i porządkowy, natomiast według rozporządzenia w sprawie bazy danych GESUT, BDOT i MZ na budynku umieszcza się informacje dotyczące funkcji, liczby kondygnacji i numeru porządkowego.
11. Należy doprowadzić do zgodności atrybutów obiektów:
  - a) ‘EGB_OperatTechniczny’ występującego w bazie Ewidencji Gruntów i Budynków
  - b) ‘PZG_MaterialZasobu’ z atrybutem ‘nazwa’ o wartości ‘OperatTechniczny’.Celem tego ujednocnienia jest możliwość integracji bazy danych EGiB z bazą danych PZGiK.
12. Jedną z istotnych zmian, jakie zaszły w rozporządzeniu o EGIB, jest usunięcie relacji wiążącej Budynek z Jednostką Rejestrową Gruntów. Zmiana ta oznacza że w przypadku gdy budynek ten położony jest na działkach wchodzących w skład więcej niż jednej nieruchomości (wchodząc więcej niż 0,6 m w każdą z nich) w bazie EGIB nie da się zapisać właściciela tego budynku. Wypis z kartoteki budynków z każdej z tych nieruchomości zawiera dane tego budynku. Niemniej kodeks cywilny przewiduje, że w przypadku ustanowienia służebności gruntowej taki stan może być prawnie dopuszczalny i budynek ma jednego bezspornego właściciela (właścicieli). W związku z tym postuluje się aby przywrócić relację pomiędzy obiektami BUDYNEK i JEDNOSTKA REJESTROWA GRUNTÓW (lub BUDYNKÓW) tak aby można było wskazać do jakiej nieruchomości należy dany budynek. Postuluje się również, aby taka relacja była nieobowiązkowa, gdyż nie zawsze taka służebność jest ustanawiana i mogą być sytuacje, gdy faktycznie nie ma przesądzającej informacji o właścicielu budynku.

W związku z powyższym, w modelu danych EGiB proponuje się dolożyć taki zapis dla obiektu EGB_BUDYNEK:

Relacja:

Typ:

Association

Rola:

JRGdlaBudynku

Dziedzina:

EGB_JednostkaRejestrowaGruntów

Liczność:

0..1

Definicja:

Jednostka rejestrowa gruntów, do której należy budynek

Ograniczenie:

Nazwa:

dotyczyRelacjiJRG

Język naturalny:

Dotyczy budynków, dla których nie stworzono relacji JRdlaBudyn

13. Wprowadzić/zdefiniować w rejestrze Ewidencja Gruntów i Budynków obiekt (geometryczny) *'Klasoużytek'*. Więcej niż jedna trzecia kraju posługuje się obiektem geometrycznym *'Klasoużytek'*. Wynika on z uwarunkowań historycznych - reguł prowadzenia katastru pruskiego i austriackiego (tereny Polski zachodniej i południowej, Prusy wschodnie).
- Specyfikacja obiektu geometrycznego 'Klasoużytek':*
Obiekt geometryczny *'Klasoużytek'* posiada własną geometrię oraz łączy w sobie cechy *'Użytku'* i *'Konturu klasyfikacyjnego'*.
Obiekt posiada atrybuty:
- Sposób użytkowania (OFU)
  - Użytek (OZU)
  - Klasa (OZK)
- Korzyści:*
Obiekt geometryczny *'Klasoużytek'* wprowadza się raz (jako jeden obiekt) zamiast dwóch obiektów *'Użytek'* i *'Kontur klasyfikacyjny'*.
Kody *'Klasoużytku'* generują się odpowiednio do uzupełnionych atrybutów:
- Dla *'Klasoużytków'* *'bez Klasy'* uzupełniany jest tylko atrybut OZU – Użytek gruntowy (np. N).
  - Dla *'Klasoużytków'* *'z Klasą'* uzupełniane są odpowiednio atrybuty: OZU – Użytek gruntowy (np. 'R') i atrybut OZK – Klasa (np. 'V'). Co daje łącznie *'Klasoużytek'* *'RV'*
  - Dla *'Klasoużytków'* z OFU - *'Sposób użytkowania'* uzupełniane są odpowiednio: atrybut OFU - *'Sposób użytkowania'* (np. 'Br') atrybut OZU – Użytek gruntowy (np. 'R') i atrybut OZK – Klasa (np. 'V'). Co daje łącznie *'Klasoużytek'* *'Br-RV'*
- Kontrola geometryczna obiektów *'Klasoużytek'* (tzw. *'przyleganie'* obiektów powierzchniowych) jest zawsze *'doskonała'*, gdyż kontrolowana powierzchnia musi być zawsze w 100% wypełniona *'Klasoużytkami'* - w odróżnieniu od technologii z osobnymi obiektami *'Użytek gruntowy'* i *'Kontur klasyfikacyjny'*, gdzie występują obszary pokryte tylko *'Użytkami gruntowymi'*. *'Kontury klasyfikacyjne'* nie występują na całym obszarze *Mapy ewidencyjnej* i nie da się *'mechanicznie'* stwierdzić, czy brak *'Konturu klasyfikacyjnego'* jest zamierzony, czy powstał w wyniku błędu operatora.
- W proponowanej technologii rozliczenie klasoużytków w *'Działce'* jest łatwiejsze, gdyż wymaga *'jednostopniowej'* analizy przestrzennej (Działka – Klasoużytek (geometryczny). Gdy prowadzone są obiekty *'Użytek gruntowy'* i *'Kontur klasyfikacyjny'* dla wyliczenia klasoużytków w *'Działce'* wymagana jest *'dwustopniowa'* analiza.
- Kolejną korzyść, to zajętość w bazie danych. Dla technologii z geometrycznymi obiektami *'Klasoużytek'* liczba obiektów w bazie danych jest ok. 30% mniejsza.
Bez względu na stosowaną technologię część opisowa rejestru EGiB jest identyczna.
Wnosząc o wprowadzenie obiektu geometrycznego *'Klasoużytek'* przywołuje się dwa (słuszne zdaniem wnioskodawcy) istniejące już precedensowe i uregulowane przepisami odstępstwa od ogólnej zasady (będące wynikiem historycznych uwarunkowań), a mianowicie:
- numeracja budynków – funkcjonują jednocześnie trzy zasady numeracji (numeracja w działce, w obrębie, w arkuszu ewidencyjnym)
  - numeracja działek – funkcjonują dwie zasady, zmienny mianownik (kataster pruski) i zmienny licznik (kataster austriacki)
- Proponowana nowelizacja nie wprowadzi żadnych zakłóceń w dotychczas prowadzonych bazach danych zbioru Ewidencja Gruntów i Budynków.
14. Istnieje potrzeba rozszerzenia form udostępniania informacji z baz danych zbioru Ewidencja Gruntów i Budynków wymienionych w artykule 24 ust. 3 ustawy *Pgik* o wypis („wypis dedykowany”), którego treść, w zależności od potrzeb wnioskodawcy, byłaby dowolną kombinacją danych ewidencyjnych (atrybutów opisujących obiekty ewidencyjne).
- Odpłatność za sporządzenie takiego dokumentu należałoby uregulować poprzez ustalenia współczynnika korygującego (zmniejszającego) do stawki ustalonej za wypis, o którym mowa w art. 24 ust. 3 pkt 1. Rozwiązałyby to problem udostępniania danych z ewidencji gruntów i budynków dla takich podmiotów, jak: wykonawcy prac geodezyjnych, komornicy, projektanci, osoby realizujące sieć uzbrojenia terenu, osoby ubiegające się o ustalenie KW itp.
- Obecnie istotnym problemem jest wydanie informacji o właścicielu działki. W zależności od ośrodka dokumentacji informacje identyfikujące podmioty ewidencyjne można ustalić wyłącznie poprzez wypis (opłata z Tabeli Nr 11 załącznika do ustawy *Pgik*), poprzez zbiór danych EGiB (opłata z Tabeli Nr 9 załącznika do ustawy *Pgik*) lub przez inne kombinacje dokumentów wydawanych ze zbioru Ewidencja Gruntów i Budynków. Niektóre ośrodki dokumentacji wydają informacje o właścicielu poprzez kombinację pozycji 19 i 20 Tabeli Nr 10 załącznika do ustawy *Pgik*. Zatem aby otrzymać informację identyfikującą podmiot ewidencyjny, w jednym ośrodku zapłacimy 50 zł, a w drugim 0,32 zł.